

TÖVŐ

Harc a békéért — Pártunk központi feladata

Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak, a RMP KV főtitkárának 1949 december 8-án a pártaktíva előtt tartott előadása.

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT-ARADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK A MEGYEI ÉS VÁROS-IDEIGLENES BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

Sztálin elvtárs neve a békét jelenti, azt a békét, amelyért harcolni kell!

Mint világító jaklya a századunk dolgozó tömegei előtt az emberiség egyik legnagyobb szellemóriása: Sztálin elvtárs. Közelgő születésnapja csak alkalom arra, hogy kifejezést igyekezzünk adni azoknak a gondolatoknak, amelyeket bennünk Sztálin elvtárs hatalmas egyéniségének kisugárzása érlet. Mindazok az eredmények, amelyeket a felszabadulni vágyó világ dolgozó népe harcai során elért, Sztálin elvtárs nevéhez fűződnek.

Az emberiség a történelem folyamán békére vágyva, azokat a napokat ünnepelte, amelyek a békét hirdették. A béke gondolatát hamisította meg a múlt rendszer a dolgozók megtévesztésére. Nem tudhatta a dolgozó nép, mert hiszen az uralkodó osztálynak nem is volt érdeke, hogy tudja: nem lehet béke addig, amíg kizsákmányolók és kizsákmányoltak léteznek a világon! Az irodalmi és politikai színpadok „páciáisták” békéről csevegtek akkor, amikor minden gondolatuk, minden cselekvésük ahhoz a társadalmi rendszerhez kötötte őket, amely a kizsákmányoláson alapszik. — tehát érdeké a háború, mert számára a béke a halált jelenti.

A miszticizmus hirdetői szintén azok szolgálatában állottak, akik milliárdokat kerestek a háborun és így a béke hangzatos jelszava az ő szájukból is a dolgozó népekét félrevezetni akaró üres fecsegés volt. Abban a rendszerben, amely a dolgozó népek javára építi ki a magasabb társadalmi rendet és amelynek élén Sztálin elvtárs áll, nincsenek divatos uri színpadok, ahol nyegle újak békéről papolgatnak, miközben családjuk milliókat haragszol össze a dolgozó nép verejtékéből. A Szocializmus Hazájában és a népi demokrácia országában nem mondják azt, hogy „hazám az egész világ”, mert a dolgozók azt az országot tartják hazájuknak, amelynek építésére kötelezi őket a szocialista hazafiság. Nem papolgatják a kozmopolita világpolgárságot, de testvérüknek tartanak minden dolgozót szerte a világon, anélkül, hogy azokat beakarnák olvasztani egy nemzet testébe. A mi nemzetköziségünk a világ proletárijainak együttérzése a közös harcban.

Hiszen éppen Sztálin elvtárs mondta azt, hogy: „Minden nemzetnek, kicsinek, nagynak egyaránt megvannak a maga minőség-tulajdonságai, amelyek csak az övé és azok más népben nem lelhetők fel.”

Válóban a különböző nemzetek dolgozói megértik Sztálin elvtársnak hatalmas tanításait. Sztálin elvtárs nem egy népnek a vezére, vezért lát benne a világ minden színű és fajú dolgozó népe. Iskolas gyermekeink ma már, ha kicsiny lelküket az öröm sugara

rezegteti meg, Sztálin elvtárs nevével hozzák azt összefüggésbe. A szegény szülők gyermekeit, akik a gyermek apró örömeit okozó játékok asztalánál a múltban „Lázárként” lesték a velulló rongyhulladékokat, ma már tudják, ha játékot kapnak, azt Sztá-

lin elvtársnak köszönhetik! Semmiyen eddigi rendszere a világnak nem tette lehetővé a dolgozó ember számára, hogy gyermekeit ajándékkal örvendeztesse meg. Az ajándékozásokra alkalmat adó ünnepek csak a gazdagok gyermekeit örvendeztették meg. Hogyne rajongna Sztálin elvtársért a kicsiny gyermek szíve, amikor tudja, hogy az a Szovjet Hadsereg, amelyet Sztá-

(Folytatása a 8-ik oldalon)

Szeretett Sztálin elvtárs!

Az Ön életművének értékét azok a tények állapítják meg, amelyeket a hatalmas Szovjetunió népei és a nemzetközi munkásosztály a többi száz- és százmillió nemzeti, gyarmati és osztály elnyomottal karöltve, az Ön bölcs vezetésével megvalósítottak.

A szegény georgiai munkás és az egyszerű grúz jobbágyasszony gyermeke hosszú és nehéz utat tett meg. A tífiszi marxista-köröktől a cári börtönökön, a szibériai száműzetéseken, a Nagy Októberi Szocialista Forradalmon, a győzelmes polgárháborun, a megvalósított szocializmus építésén és a diadalmas Honvédő Háborun keresztül lett a világ elnyomott és kizsákmányolt népeinek tanítójává és vezérévé.

Ön volt az, aki Marx, Engels és Lenin zászlaját magasba tartotta a legválságosabb időkben. Amikor a bátraknak is acélosabbá kellett tenniük akaratukat, a kicsinyhitűek pedig sietve dobálták el fegyvereiket, akkor az Ön által vezetett szovjet nép felé tekintett az emberiség szeme és az Ön szavát lesték a leggyőzöttek és a soron következők.

A második világháború idején, a népek bizalma megnövekedett a Kommunista Pártok iránt, mert Lenin Pártját Ön vezette.

Voltak ezelőtt is hadvezérek, akik sok és nagy győzelmet arattak, de minden győzelmük után mind többen és többen gyűlölték őket. Az Ön által vezetett ügy tábora pedig egyre nő, mert Ön a béke hadvezére, amazok pedig a háború haszonélvezői voltak.

Szeretett Sztálin Elvtárs! Az én szerény szavam a sok-sok és mindig több millió ember szavával együtt nő hatalmassá. Éljen soká és vezesse győzelemre a béke ügyét, a szocializmus: a világ dolgozó népeinek közös ügyét!

PALÁSTI JOZSEF,

Aradváros ideiglenes bizottságának alkalmazottja.

A „December” 30 gyár valamennyi üzemosztályán 16-án délelőtt 10 óra 30 perckor befejezték az Állami Terv egész évi előirányzatát

Az aradi „December 30” gyár szirénájának éles hangja ma délelőtt szokatlan időben bűgött bele a gyár lüktető életébe.

A gyár dolgozói boldogan összeülve hallgatták a részükre oly kedves szirénabűgést, amely azt jelentette, hogy a „December 30” gyár összes osztályát teljesítették az Állami terv előirányzatát.

A szocializmus építésének útján a dolgozó tömegek Pártunk által megjelölt úton haladva megértették az első egyéves Állami Terv fontosságát és éppen ezért a szocialista versenyek fokozásán keresztül tudásuk legjavát fektették munkájukba.

A Szovjetunió önzetlen segítségével és az öntudatos munkások forradalmi munkáikarata meghozta eredményét és ennek következtében a „December 30” gyár dolgozói december 16-án fél 11 órakor az Állami Tervet sikeresen befejezték és ez idő óta a gyár minden dolgozója 1950-re dolgozik.

Reiszfeld Viktort, a gyári szakszer vezető bizottság felelősét a fonódaiban találja az örömteljes eredményt hirdető szirénabűgés.

— Ebben a pillanatban az érzéseim olyanok — mondja Reiszfeld Viktor, — hogy szinte képtelen vagyok beszélni róla. Szívcemen viszem a szocializmus építésének az ügyét s most csak annyit mondhatok, hogy az év folyamán a munkások öntudatának állandó fejlődésében látom a siker egyik legjelentősebb tényezőjét.

Varjas Albert, technikai igazgató a következőket mondja:

— Örömmel tölt el az eredmény és örömmel állapíthatom meg azt is, hogy az Állami Terv teljesítéséért folytatott forradalmi harcunkban fejlődött ki és erősödött meg a munkások és technikusok közötti jó viszony.

Mikuska Károly élmunkás, aki már november 12. óta 1950-re dolgozik így nyilatkozott:

— Nagyon örülök, hogy ma már a gyár minden dolgozója befejezte az Állami Tervet. A magam részéről igen sokat tanultam s a jövő évi munkálkodásom során arra törekedek, hogy minél több gyengébb munkással ismertessem meg munkamódszeremet, hogy ők is élmunkásokká váljanak. Záray Ödön mérnök a fonóda

vezetője együtt örül osztályának minden dolgozóival. Boldogan mondja, hogy csakis a Szovjetunióból kapott könyvek alapján érte el osztályának kiemelkedő eredményeit, mert ezekből a könyvekből tanulta meg a munka megszervezésének az alapjait, amelyeknek segítségével a sikert biztosítani tudták.

Ciurdar Péter, az A-váltás almesztere, aki a szervezési munkában tűnt ki, boldogan mondja:

— Csakis a Szovjetunió népeinek köszönhetjük, hogy kötelességünket teljesíthettük azért, hogy a legjobb minőségű anyagot küldték részünkre.

Közben a kapu előtt a gyári zenekar pattogó indulókat játszik és nagy plakátok hirdetik a „December 30” gyár bejártánál, hogy a gyár dolgozói a nagy munkaharcot megnyerték és a december 21-ére vállalt kötelezettséget az Állami Terv végrehajtását öt nappal előbb teljesítették. Most a gyár munkásai a Román Munkáspárt irányításával és vezetésével újabb munkaharcra készülnek a béke megvédéséért Marx, Engels, Lenin és Sztálin forradalmi ideológiájának szellemében.

Friedmann Benjámin, levelező „December 30” gyár, fonóda.

MICHAIL SOLOCHOV regénye:

ÚJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

(Folytatás)

96

— Sokat éhezhetél — mondta szánakozva Jákó Lukics.

— Hisz mondtam már neked, hogy öt napja csak rothadt áfonyán élék. Ettől nem hizik meg az ember.

— Hogy találtál ide?

— Éjszakánként a sínek mentén haladtam — válaszolta fáradtan Timotej.

Láthatólag halványabb lett, mint ha az evés munkája végső erejét is felemészttette volna. Teste reszkelt, arca görcsösen rángott.

— És az apád? Él? És a család?

— érdeklődött Jákó Lukics résztvevően, anélkül, hogy leszállt volna a lóról. Időről-időre aggódó pillantásokat vetett köröskörül.

— Apám meghalt tüdőgyulladásban. Anyám és testvérem él. És mi újság nálatok, a faluban. Mit csinál Luska?

— Elvált.

— Hol lakik most? — Timotej élénkebb lett.

— A nénjénél lakik és maga keresi a kenyerét.

— Kérlek szépen, Jákó Lukics, amint visszamentél, mondd meg neki, hogy okvetlenül hozzon valamit ennem. Végleg ki vagyok merülve, újból erőt kell gyűjtenem. Százhetven kilométert — mindig éjszaka! És ismeretlen vidékeken át. Ez nem tréfa! Mintha vak lenne az ember. Tehát hozzon enni. Ahogy kicsit magamhoz tértem, megyek a faluba. Jaj, de vágyakozom a szülőfalum után! — Szégyenkezve mosolygott.

— És hogyan szándékozol tovább élni? — kérdezte kellemetlenül érintve Jákó Lukics.

— Azt magad is gondolhatod. Én most kívül vagyok a törvényen, mint a farkas. Ahogy visszatér az eröm, éjszaka kiásom a faluban, a szérúnél, a fegyveremet. Ahhoz kezdek, amihez lehet. Más munka nincs. Engem eltéltek, most hát én fogok itélkezni! Tudom, kit tognak elsőnek puskacsőre venni. Őszig az erdőben maradok. Az első fagy után megyek Kubánba, vagy máshová. Nagy a világ és biztosan százzszámra akad olyan ember, mint én.

— Luska ügylátszik a kollektívákba kapaszkodott — jegyezte meg bizonytalanul Jákó Lukics. Több-ször látta, mint tűnik el Luska a Dávidov lakásában.

Timofej lefeküdt egy bokor alá. Olyan elviselhetetlenül fájt a gyomra, hogy képtelen volt állni. Kínjában hebegve mondta:

— Dávidov, ez a kutya, ez lesz az első. Luska hü teremtés. Régi szerelem nem rozsdásodik. Mindig meg fogom találni a szívéhez vezető utat. Megöl a kenyered, széttepi a gyomromat. Luska hozzon szalonnát és kenyeret, kenyeret!

Jákó Lukics figyelmeztette Timofejt, hogy holnap megjelennek

errefelé a favágók. Kilovagolt az erdőből és a második csoport felé irányította a lovat, hogy megszemlélje a kolhozbúzákat. Az egész széles, nemrég még oly sivar, fekete szántóterület a csirázó mag finom, zöld pelyhe borította.

Jákó Lukics csak éjszakára érkezett vissza a faluba. Mikor a kolhoz-istállóból a háza felé tartott, még mindig nyomott hangulatban volt a Timofejjel való találkozás miatt. Otthon új és sokkal rosszabb meglepetés várta.

Már a pitvarban megtudta. Mennyre kiugrott a konyhából és ezt suttogta:

— Apám! Vendégeink vannak.

— Kicsoda?

— Polovcev és a másik, a ferdeszemű. Még sötét se volt, amikor megérkeztek. Én éppen fejtem anyámmal. Bent ülnek a szobában.

Polovcev erősen be van rúgva, a másiktól nem lehet tudni. Mind a ketten nagyon lezúllottak, csak úgy nyűzsög a tetű a ruhájukon.

A szobából kihallatszott Ljatyevszkij gúnyos, csipős hangja:

— Természetesen, természetesen! Tudajdonképpen ki ön, tisztelt uram? Önt kértem, Polovcev kapitány úr! Mindjárt elárulom önnek, hogy kicsoda. Kérem, ön egy hazánélküli hazafi, hadseregnélküli vezér. És ha ezeket a hasonlatokat túl elvontaknak találja: olyan játékos, akinek egy rézkopek sincs a zsebében!

Mikor Polovcev tompa basszus hangját meghallotta, Jákó Lukics erőteljesen a falhoz támaszkodott és a fejéhez kapott...

Kezdődött előlről a régi dolog...

(Vége)

Apróhirdetések

ZONGORA, bécsi gyártmányú, olcsón eladó. Cím a kiadóban.

NÉGYSZOBÁS komfortos apartament Kultúrpalota mellett eladó. Haász ügynökség, Eminescu 20-22. 5840

KVARCLÁMPÁT vennék. Telefon 30-78. 5844

ELADÓ festett kombináltszoba, fűdőszoza berendezés. Sinca ucca 5 szám. 5848

JÓÁLLAPOTBAN lévő öszezecsukható gyermekszék eladó. Marasesti 56. 5852

FÖLDSZINTES házban öröklakást keresek. Címeket „Ház” jelígre a kiadóba. 5853

ELADÓ gyönyörű ebédő, ezüstróka, függönyök, matrácok, bőrkoffer, fehérágy. Alexandri 6, ap. 6.

PERZSABUNDA kifogástalan, 6 személyes ezüst evőeszköz, két darab 275x300 méter marquizette függöny, 12 személyes fehér damaszt asztali garnitúra, modern ötvörös chromezüst lámpa eladó. Sadeanu 4, tanítóképzővel szemben 3-7-ig, középső ablakon kopogni. 5856

KOMBINÁLT szoba és konyhabútor eladó. Horia 5, festőnél.

POLITUROS szekrény két darab eladó. Blanduziei (Közép) ucca 13. 5858

HÁZ, központban, 6 lakásos fűdőszozás, kettőosztható, sürgősen eladó. Bővebbet: Blanduziei (Közép) ucca 29a. 5859

RÁDIÓ 4+1 AFG világévő eladó. Klein Petőfi ucca 4, I. em.

TAKARITÓNÓT reggeli órákra keresek. Leányka bőrkabát, keljin függöny eladó. Cím a kiadóban.

KÖVÉR malac eladó, Capitan Ignat 45. 5862

MÉLY gyermekkocsi eladó. Ghiba Birta (Kórház) ucca 7. 5863

ELVESZTEK özv. Csóty Anna, Csóty József, Csóty László élelmszerjegyei. Érvénytelenek. 5864

MÁRKAS ebédőszerviz, csillárok, nagy goblen kép, 12 személyes len abrosz szalvétákkal, kristálytál, 10 éves fiúnak télikabát eladó. Mayer, Frimu 16. 5865

ELADÓ 3+1 lámpás rádió, egyéb új ruhaneműk. Ugyanott fonást vállalok. Saguna út 236. 5866

IDŐSEBB mindenest iratokkal azonnal felveszek. Balcescu 7, ap. 1. 5867

PEHELYPAPLAN, 3 lószőrmatrác eladó. Néphadsereg útja 15. délutáni órákban. 5868

LENGYEL-féle faragott férfiszoba, fehér hálószoba, képek eladók. Alexandri 6, ap. 5. 5869

KERESEK jólfűző bejárónőt, félnapra két személyhez. Episcopiei 26, ap. 3. 5870

GYOROKON félhold szőlő eladó. Érdeklődni Arad, Grigorescu 5, ap. 2. 5871

KOMBINÁLT szekrényt, rekamiét sürgősen megvételre keresek. Tudor Vladimirescu 7, ap. 6. 5872

KÖNYVELŐKET alkalmazunk limitált időre. Directia Judeteana a Gospodariilor Agricole de Stat, Arad, Dragalina 10. 5873

ELVESZETT Boldis Antal tornyai lakós személyazonosság igazolványa. Érvénytelen. 5874

MÁRKAS rádiót vennék. Ajánlatokat: Telefon 14-29. 5875

JÓÁLLAPOTBAN lévő férgegmentes polituros rekamié eladó. Barbu Delavrancea 2. 5876

ELADÓ 3-as számú Wertheim-kassza, üzletberendezés, nagy szabóasztal. Cím a kiadóban. 5877

FIGYELEM! Zippzárját javíttassa Áment cipésznel, Frimu ucca 2-4, udvarban. 5878

BÉRBEVENNÉK jóhangú zongorát. Capitan Ignat 12. Varga.

ZONGORATANITÁST olcsón vállalok. Háznál is. Cím a kiadóban.

A novemberi bónra megkezdődött az olajkiosztás

Az aradi városi ideiglenes bizottság kereskedelmi tagozata közli, hogy a novemberi bónra az olajkiosztást december 17-én megkezdték és pedig az „A” élelmszerjegyre 1 liter, a „B1” és „B2” jegyre háromnegyed liter, a „C” jegyre félliter, „D1” és „D2” élelmszerjegyre 4 deci olajat osztanak az „Alimentara”, a CFR szövetkezet és a Solidaritatea szövetkezet fiókjainál. A kollektív gazdaságok a decemberi bónra kapják az olajat.

— A Solidara nyugdíjintézet Aradi kirendeltsége közli, hogy az 1950. évre szóló élelmezési és ruházati pontkönyvek kiosztását megkezdte a Crisan ucca 5. szám alatti helyiségében.

KOMBINÁLT SZOBA bútort keresek. Címeket kérem leadni „Globus” cégnél, Petőfi ucca 2. 5881

ELVESZTEK Engel Rozália iratai. Megtaláló a pénzt tartsa meg, csak az iratokat adja le a kiadóba. 5882

NAGY 5-ös Vesta-kályha eladó. Saguna út 24. 5779

MAGANHÁZ a fűtőház mellett eladó. Gelu ucca 21. 5823

FESTETT kombinált szekrény, asztal, négy szék eladó. Sever Secula 12, hid mellett. 5884

DUNNA, párnák, lecsukható gyermekszék, 14 darab vaskályha, bútorok eladók. Veres, Eminescu 14. 5885

SZILBUNDA kis alakra, fekete tölgy ebédő eladó. Popescu, Köztársaság útja 104. 5886

JAVITTASSA rádióját, kerékpárját, varrógépét és töltőtollát bizalommal Hammárnél. Telefon: 10-62. Köztársaság útja 86 (Fischer, Eliz palota). 5517

IRATMASOLÁSOK, FORDÍTÁSOK, könyvelések, adóformalitások, BUKARESTI MEGBIZÁSOK pontos elintézése: OLYMPIKON iroda, ARAD, Köztársaság útja 70. Telefon: 20-49. 5517

OPOZON férfibunda jó állapotban eladó. Kálmán ucca 42. 5843

BABAKONYHABÚTOR, asztali kugli és egyéb játékok eladók. Constanta Hodos 17. 5839

KÉT stráfkocsi és új kerekek eladók. Grigorie Comsa 16 (volt Batthyányi ucca). 5835

ÜGYELETES GYÓGYSZERTARAK:

SZOMBAT: 1. számú állami gyógyszerár (Avram Iancu tér), 5. számú (Saguna út), 9. számú (Mikélaka). VASÁRNAP: 3. számú (Eminescu ucca), 4. számú (hegyaljai villamosállomásnál), 7. számú (Ujaradon).

SZTÁLIN ELVTÁRS hetvenedik születésnapja alkalmából a M.N.Sz. aradmegyei szervezete vasárnap 3 órakor a Kultúrpalotában NAGYGYŰLÉST RENDEZ,
melynek keretében dr. TAKÁTS LAJOS nemzetiségi alminiszter, a M.N.Sz. központi politikai bizottságának tagja mond beszédet. A nagygyűlést kulturműsor követi.

Harc a békéért — Pártunk központi feladata

Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak, a RMP KV főtitkárának 1949. december 8-án a pártaktiva előtt tartott előadása

Elvtársak és elvtársnők!

Azt a megbízatást kaptam a Központi Vezetőség Politikai Búroja részéről, hogy ismertessem a Párt alapaktívája előtt a Politikai Búro által megszabott irányvonalat azokra a feladatokra vonatkozóan, amelyek a Tájékoztató Iroda 1949. novemberének második felében Magyarországon tartott értekezletén hozott határozatokból háramlanak Pártunkra.

Mint az újságokból tudják, az értekezlet napirendjén három pont szerepelt:

Harc a békéért; harc a munkásosztály egységéért és harc Tito gyilkos kémbandája ellen.

E három napirendi pont között szoros kapcsolat van. A harc a munkásosztály egységéért és úgyszintén a Tito-Rankovics banda elleni harc is közvetlen kapcsolatban van a békéért vívott harccal, amely, — miként azt Szuszlov elvtárs jelentése és az e jelentés alapján készült határozat kifejti, — az egész világon a forradalmi mozgalom munkájának központjában áll.

Ezen az értekezleten mély elemzés alapján még jobban tisztázódott a két vonal a világpolitikában: a demokrácia és a szocializmus táborának, a Szovjetunió vezetete béketáborának a vonala és az új háborúra uszító imperialisták táborának, amelynek élén az Amerikai Egyesült Államok áll — a vonala.

A Tájékoztató Iroda értekezletének okmányai hangsúlyozzák a béke védelmében vívott harc nagy jelentőségét az emberiség jövője, az imperialisták által fenyegetett népek szuverenitása és függetlensége szempontjából; feltárják, hogy a nemzetközi forradalmi mozgalomnak és a munkásosztálynak az egész világon bizalommal kell tekintenie a jövő elé és beigazolják, hogy mialatt a demokrácia és a szocializmus frontja, a békefront növekszik és erősödik, az imperializmus frontja mindjobban gyengül.

Ugyanakkor feltárták, hogy az imperialista tábor által kifejtett egyre lázasabb tevékenység senkiben sem szabad azt a benyomást kelte, mintha ez a tábor erősödne. Ellenkezőleg, éppen a készülődések lázas jellege a nyílt bevallása az imperialista tábor gyengeségének. Az utóbbi két évben az imperializmus táborát mind jobban legyengült, újabb országok szakadtak ki az imperialista láncból, ami leszűkítette kizsákmányolási lehetőségeit és azt a lehetőséget, hogy kiutat találjon a válságból és mind jobban kiélezte belső és külső ellenmondásait. Az imperialista táborban folyó lázas háborús készülődések ellenére, a béke erői sokkal gyorsabban növekednek és egyre erősebb és áthághatatlanabb gátat emelnek a háborús uszítók mesterkedéseinek útjába.

A béketábor erősödésének legerőteljesebb kifejezése az egész béketábor élén, a háborús uszítók elleni harc élén álló Szovjetunió mindinkább növekvő lendülete. Az a tény, hogy ez év októberében a szovjet ipar havi termelése 50 százalékkal felülmulta a háború előtti

termelést, a szovjet dolgozók, a sztáhanovisták hősi munkája, ami biztosította a háború utáni öt évet, határidő előtti teljesítést, nemcsak a Szocializmus nagy Országának hatalmát növelte meg, hanem az egész béketáborét is, amelynek élén a Szovjetunió áll.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetségének állandó erősödése, a népi demokrácia országainak sikerei, a Kínai Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság megalakulása, a TASS közleménye az atomenergiáról, az imperialistaellenes és nemzeti felszabadító mozgalmak növekedése a tőkés országokban és a gyarmatokon, — olyan tények, amelyek a demokrácia és a szocializmus szervezett erőinek nagyszabású erősödéséről tanuskodnak. A béke híveinek mozgalma hatalmas fejlődésnek indult. Első ízben jelent meg SZERVEZETT BEKEFRONT a Szovjetunió vezetésével.

Mindazonáltal téves és veszélyes volna a béke ügyére, ha lebecsülnék az imperialista hatalmak lázas készülődéseit — étükön az Amerikai Egyesült Államokkal és Angliával — egy új háború kirobbantása érdekében. Ellenkezőleg, állandóan a szemünk előtt kell lebegjen, hogy minél jobban legyengülnek az imperializmus erői, minél jobban kiéleződik a gazdasági válság, minél jobban összeszűkül az imperializmus befolyási közege, az imperialisták politikája annál inkább kalandorpolitikává válik és a háborús örültség mind jobban hatalmába keríti őket. Ezért hangsúlyozzák az Értekezlet okmányai, hogy szükség van a munkásosztály és élenjáró Pártja éberségének a fokozására és a munkásosztály és minél nagyobb néptömegek mozgósítására, annak megakadályozására, hogy az imperialisták az új háború kirobbantására irányuló kísérleteik eredményeképpen járjanak.

Csak a népek legnagyobb ébersége és eltökéltsége hozhatja meg az új háborút szítók bűnös terveinek összeomlását.

A kommunista és munkáspártok Tájékoztató Irodája értekezletének okmányai hatalmas harci feyzvert képviselnek az egész világ dolgozóinak számára a háborús uszítók, a demokrácia és a haladás ellenségei ellen. Ezeknek az okmányoknak hatalmas, mozgósító és szervező erejük van és iránymutatásként szolgálnak a világ összes kommunista- és munkáspártjai számára.

Ezeknek az okmányoknak a közvételére hozzájárul ahhoz, hogy eloszlassa a viharfelhőket, amelye-

ket a háborús gyújtogatók terjesztenek a világ fölött; ezek az okmányok arra szolgáltak, hogy súlyos csapást mérjenek az angol-amerikai imperializmus fosztogató terveire. A Tájékoztató Iroda határozatai a két világháború borzalmaiktól ismerő férfiak, nők és ifjak millióiban azt a meggyőződést érlelik, hogy egysült erővel napsugarasabb jövőt vívhatnak ki maguk és gyermekeik számára.

Ezek az okmányok megerősítik a dolgozók bizakodását abban, hogy a haladás, a béke, a demokrácia és a szocializmus ragyogó erői legyőzik a sötétség erőt, legyőzik a háborús gyújtogató imperialistákat, a népek szabadságának és függetlenségének ellenségeit.

Az értekezlet megmutatta, hogy a kommunista- és munkáspártok központi feladata a jelen pillanatban mind a kapitalista országokban, mind pedig a népi demokráciákban — tekintve a munkásosztály rendkívüli körülményeit ezekben az országokban — a tömegek harcra való mozgósítása a szilárd és tartós béke érdekében.

Országunkban a Párt feladatát a szocializmus építésében, az Állami Tervek teljesítésében, a termelés fokozásában, a dolgozó nép anyagi helyzetének megjavításában, a dolgozók kulturális és politikai színvonalának növelésében, szorosan a központi feladathoz, — a BÉKÉERT VALÓ HARCHOZ — kell kapcsolni.

Országunkban adva vannak a legtagabb lehetőségek, hogy a békéért vívott harcot a béke óriási tömegmozgalmává változtassuk át.

Országunkban a hatszom a munkásosztály kezében van, amely a békéért, az imperializmus ellen folytatott harc vezetőereje.

Népünk hatalmas többsége teljes mértékben átértézte, mit jelent a háború. Férfiak, nők, ifjak gyűlölik a háborús uszítókat, azokat, akik újra gyászfátyolt akarnak borítani a családok millióira.

Dolgozó népünk a szocializmust építi és eltökélte szándéka a béke, a biztonság és nemzeti függetlenség megvédése.

Kormányunk, államunk politikája megfelel népünk döntő többsége ezen béketörekvéseinek és létérdekeinek. Népünk arra áhitozik, hogy boldog jövőt teremtsen a gyermekek, ifjak, férfiak és nők millióinak. A Román Népköztársaság külpolitikája révén a Szovjetunió vezette békefront cselekvő tényezője.

Ha Pártunk fel tudja használni népünk többségének ezt a meleg érdeklődését a béke iránt, ha az

egész dolgozó népet a békeharc cselekvő erejévé tudjuk majd utalakitani, ha minden rendszabálvt megteszünk, hogy az imperializmus ügynökei ne győngyíthessék a munkásosztály sorait és saját erőibe vetett hitét, akkor sikerrel teljesíthetjük az előttünk álló feladatokat is.

Ha fel tudjuk rajzolni a dolgozó nép előtt az új háborúra uszítók visszataszító arcát, ha meg tudjuk magyarázni a legszélesebb néptömegeknek azokat a bűnös cselekvéseket, amelyeket az imperialista körök háborús politikájukkal követnek, ha mozgósítani tudjuk a legszélesebb néptömegeket a szocializmus építésének, az Állami Terv végrehajtásának, a termelés fokozásának történelmi feladatai megvalósítására, — akkor becsületteleget teszünk a Tájékoztató Iroda értekezlete által kijelölt feladatokhoz, hogy fokozzuk a harcot a békéért az angol-amerikai háborús gyújtogatók ellen.

Amikor a békéért harcolunk, harcolunk népünk érdekeiért politikai és gazdasági téren, harcolunk a saját és gyermekeink jövőjéért, harcolunk azért a lehetőségért, hogy zavartalanul építhessük a szocializmust országunkban.

Már a Tájékoztató Iroda értekezlete előtt Pártunk hozzájárult a széles néptömegeknek a békeharcra való mozgósításához.

A RNK-ban a békemozgalomhoz csatlakozottak száma kb. 7 millió embert tesz ki, akik a békeharc érdekében rendezett számos összejövetelen, népgyűlésen és értekezleten részt vettek. A lakosság soraitan nagy mennyiségben terjesztettük az új háborúra uszító imperialisták ellen irányuló kiadványokat és propaganda irodalmat. A Pártnak és a tömegszervezeteknek több mint 150 ezer agitátora vett részt az emberről-emberre végzett felvilágosító munkában és a dolgozóknak a békeharcra való mozgósításában.

De az ezirányban elért teljesítmények távoáról sem felelnek meg a Tájékoztató Iroda értekezlete által kijelölt feladatoknak. A békeharc mozgalmanak e kezdetét a legszélesebb néptömegeket átfogó óriási mozgalommá kell, hogy fejlesszük.

Politikai, gazdasági és kulturális téren elért eredményeink a legértékesebb hozzájárulás a Szovjetunió vezette békefront megerősítéséhez. Minden sikerünk a szocialista versenyben, minden tonnával több acél, a terv tulszárnyalásának minden egyes százaléka az iparban és a mezőgazdaságban, minden új iskola, minden kórház, minden szülőotthon, minden intézkedés a nép fizikai és erkölcsi erejének növelésére és Köztársaságunk megerősítésére, hozzájárul a béke és a demokrácia erőinek megszilárdításához.

A Párt megerősödése - a béke erői megerősödésének alapvető feltétele

Elvtársak és Elvtársnők!

A munkásosztály Pártjának vezető és szervező szerepe van az egész nép békeharcában. Eppen ezért, A PÁRT MEGERŐSÖDÉSE A BÉKE ERŐI MEGERŐSÖDÉSÉNEK ALAPVETŐ FELTÉTELE.

A Párt megerősítéséért folytatott munkánkban komoly sikereket értünk el, elsősorban a Párt sorainak felülvizsgálása vonalán és azzal, hogy sorait megtisztított-

tuk a munkásosztályal szemben idegen, vagy ellenséges elemektől. El kell ismernünk — és ezt a felülvizsgálások eredménye is bőségesen megmutatja, — hogy gyenge forradalmi éberségről tanuskodtunk, míg jónéhány pártszervezet teljesen elvesztette éberségét. A felülvizsgálások az elhajlások egész sorát tárták fel a Párt felépítésének alapelveitől. Emlékezzünk vissza az új párttagok tömeges felvé-

telének mélyen hibás módszerére, azokra a módszerekre, amelyek következtében számos kispolgári elem hatolt be a Pártba, káros irányba befolyásolva a Párt társadalmi összetételét. Behatolt a Pártba egész sor vasgárdista elem, olyan elemek, akik összeütköztek a Párt vonalával, opportunisták, karrieristák, akik nyilván nem ok-

(Folyt. a 4-ik oldalon)

Harc a békéért — Pártunk központi feladata

(Folyt. a 3. oldalról)

nélkül léptek be a Pártba. Ez a beszivárgás egész sor olyan megnyilvánulást tett lehetővé, amelynek semmi köze a Párt vonalához és irányelveihez, a Párt szelleméhez és a pártfegyelmehez, olyan megnyilvánulásokat, amelyek nem írhatók csupán Pártunk tagjainak alacsony elméleti és ideológiai színvonalára rovására. Kétségtelen, hogy hasonló megnyilvánulások nem történhettek volna meg akkor, ha figyelmesek lettünk volna, ha az összes pártszervezetek csak a dolgozók legöntudatosabb részét vonták volna be a Pártba. Hogy kinyitottuk a Párt kapuit, azt nem tettük rosszul. Rosszul tettük azonban, hogy nem vettük tekintetbe, hogy a becsületes munkáselemekkel egyidejűleg behatolnak majd a Pártba — éberségünk hiányát kihasználva — olyan elemek is, akiknek semmi köze a Párthoz és a munkásosztályhoz.

A felülvizsgálások minden hiányossága mellett, Pártunk olyan sikereket ért el, amelyeket érdemes kihangsúlyozni. A felülvizsgálások elsősorban nagy iskolát jelentettek a Párt és a munkásosztály számára. Másodsorban a felülvizsgálások felélesztették a Párt forradalmi éberségét, amely a munkásosztály segítségével felfedte és kiűzte sorából az idegen és ellenséges elemeket. Harmadsorban az ellenséges és idegen elemek felfedésével és kiküszöbölésével a proletáriátus legöntudatosabb részének aktív segítségével a Párt lényegesen megerősödött és megszilárdította befolyását, tekintélyét és kapcsolatait a városok és falvak dolgozóinak soraiban. Mégsem ringathatjuk magunkat illúziókban: jóllehet állhatatosan dolgoztunk ezen a vonalon, nem állíthatjuk, hogy akár a felülvizsgálások után is, nem maradtak még sorainkban bizonyos elemek, akiknek semmi keresnivalójuk a mi Pártunkban. Éppen ezért, a kommunista éberség, a Párt sorai megtisztításának biztosítása pártszervezeteink és pártszerveink tevékenységének — a legfelsőbbkéig — törvénye kell, hogy legyen.

HATÁROZOTT IRÁNYT KELL VENNİ A PÁRT TÁRSADALMI ÖSSZETÉTELÉNEK MEGJAVÍTÁSÁRA. Annak következtében, hogy miután a Párt sorait felülvizsgálta, megnövekedett befolyása és tekintélye, lényegesen megnőtt azok száma, akik szeretnének a Párt tagjai sorába lépni. Megnyitjuk majd a kapukat az olyan dolgozók előtt, akik a harcok forradalmár színvonalára emelkedtek, akik készek arra, hogy határozott harcot vívjanak a munkásosztály Pártjának soraiban, készek arra, hogy bármilyen feladatot végrehajtsanak, amelyet a Párt rájuk bíz.

Hogy a Párt társadalmi összetételét megjavítsuk, a Pártba be kell vonnunk a munkásosztály sorából a legjobb elemeket, becsületes, odaadó, a Párthoz ragaszkodó elemeket, akik mind a teremtésben, mind a Párttól kapott feladatok végzésében kitűntek. Gondtal és hozzáértéssel kell nevelni őket és érdemeikhez mérten, vala-

mint aszerint, ahogy feladataikat teljesítik, felelős munkára kell állítani őket. Pártunk megerősítése a Párt elkövetkező győzelmeinek, a békéért vívott harc megszervezése és vezetése sikerének biztossága.

A Párt egységét és belső szilárdságát állandóan tovább kell erősíteni a Párt vonalának és határozatainak — tettekben és nem szavakban való — következetes alkalmazásában, a szervezési pártmunka, a tömegek közötti politikai munka, a pártpropaganda és az államtevékenység terén.

SZAKADATLANUL ERŐSÍTENI KELL A PÁRTFEGYELMET, A PÁRTTAGOK FELELŐSSÉGÉRZETÉT, FORRADALMI ÖNTUDATÁT. Bármilyen habozás a tekintetben gyengíti a Párt egységét, harci erejét és teljesítőképeségét a feladatok megoldásában.

Meg kell erősíteni a forradalmi éberséget; de az éberség megerősítése nem szabad, hogy egyszerűen az éberségről szóló nyilatkozatokban merüljön ki. Az éberség megerősítése bármilyen ellenséges megnyilvánulás leküzdését jelenti, olyan intézkedések megtételét követeli, amelyek megelőzzék az ellenségnek bármilyen arra irányuló kísérletét, hogy meghiusítsa azokat a feladatokat, amelyeket a Párt a munkásosztály elé tűz.

Minden pártszervezet, minden párttag előre kell lássa, mit forralhat az ellenség az illető munkakörben és hogyan akadályozhat meg bennünket a Párt által kitűzött feladataink teljesítésében. Nem nehéz megérteni, milyen irányban és hol üthet az ellenség. Különösen tevékenységünk gyenge pontjait keresi majd ki. Éppen ezért, a mi feladatunk felfedni ezeket és idejében megtenni a kellő intézkedéseket.

Az ellenség meg fogja kísérelni, hogy beférkőzzék sorainkba. Ezzel tehát eleve számolnunk kell; forradalmi, felvilágosító és nevelési munkát kell folytatni a párttagok soraiban, vigyázni kell arra, hogy ott, ahol ilyen esetek előfordulnak, mozgósítsák az egész pártszervezetet, világosítsák fel konkrét esetekről, mert ez az illető pártszervezet lényegesen megerősödéséhez vezet a Párt ellenségeivel szemben vívott harcban.

Le kell küzdeni és fel kell számolni a sorainkban megnyilvánuló liberális békülékenység magatartását a rémhírterjesztőkkel szemben, akik arra törekcsenek, hogy megtevésszék a munkásosztályt, gyengítsék a Párthoz való bizalmát és tömegkapcsolatát; le kell küzdeni és fel kell számolni a kispolgári szószátyárkodást, amelyet egyes párttagok folytatnak, valamint minden könnyel műséget a párttitkok megőrzése terén.

Egyes párttagok nemcsak, hogy opportunisták és liberális magatartást tanúsítanak a rémhírterjesztőkkel szemben, hanem ők maguk is a suttogások terjesztőivé válnak azzal, hogy tovább adják azokat. Akik így cselekszenek, nem teljesítik párttag-kötelességeiket. Akik nem szállnak szembe a rémhírekkel, akik békülékeny, opportunisták, liberális magatartást tanu-

sítanak a rémhírterjesztőkkel szemben, akik könnyen veszik ezt — azokból hiányzik a felelősségérzet; ezek ellen a leghatározottabban küzdenünk kell.

Szükség van rá, hogy pártszervezeteink feldolgozzák a Rajk. és Kosztov-féle kémbanda tárgyalásának tanulságait, amelyek az ellenség tevékenységének nemcsak célját, hanem eszközeit is feltárják.

A Magyar Dolgozók Pártjának és a Polgár Kommunista Pártnak tapasztalatait ezen a téren úgy kell tekinteni, mint mindnyájunk közös javát, fel kell használnunk Pártunk megszilárdítása érdekében.

Né gondoljuk azt, hogy ilyen jelenségek, ilyen megnyilatkozások, ilyen ellenséges elemek csak más népi demokratikus országban találhatók. A mi sorainkban, a mi Népköztársaságunkban is találhatók ilyen szörnnyetek. Ezeket fel kell fedni és fel is fedjük őket és a Párt teljes határozottsággal sujt le rájuk. Ha fokozni akarjuk éberségünket, szükséges, hogy minden aktivista, minden párttag részletekbemenően tanulmányozza a budapesti pert és a jelenleg Szófiában lezajló pert. Ez felfegyverez bennünket, éberén tartja figyelmünket az ellenséges elemekkel szemben, segítségünkre lesz abban, hogy idejében felfedjük, eltávolítsuk őket sorainkból, megakadályozzuk őket abban a törekvésükben, hogy gyengítsék sorainkat.

Igy tehát Pártunk egyik fő feladata az, hogy állandóan szilárdítsa a forradalmi éberséget, leplezze le és fojtsa el a polgári nacionalista elemeket és az imperializmus ügynökeit, bármilyen zászló alatt bujnének is meg, bármilyen formában nyilatkoznak is meg.

Szorosan a fentiekkel összefüggő feladat az ideológiai munka fokozása Pártunk soraiban, a párttagok nevelése a proletárnemzetköziség iránti odaadás szellemében, a marxizmus-leninizmus elvétől való bármilyen eltéréssel szemben, a hajthatatlanság szellemében, a népi demokrácia és a szocializmus iránti hűség szellemében.

A párttagok politikai és ideológiai színvonalának emeléséért dolgozni azt jelenti: megszilárdítani a Párt egységét, megszilárdítani a pártfegyelmet és a párttagok forradalmi éberségét és biztosítani a Párt feladatainak sikeres megvalósítását.

A párttagoknak és minden dolgozónak az engesztelhetetlen gyűlölet szellemében való nevelése a háborus uszítók és eszközeik ellen, a kizsákmányoló osztályok ellen, mindazok ellen, akik ellenséges híreszteléseket terjesztenek, mindazok ellen, akik megkísérlik akadályozni a szocializmus építését hazánkban — minden pártszervezet és minden párttag feladata.

Eltársak és Elvtársnők

A Kommunista és munkáspártok, valamint a szocializmus és a béke egész táborának megszilárdításáért folytatott küzdelem, mint ahogy a Tájékoztató Iroda tanácskozásának Határozatai mutatták meg nekünk — elválaszthatatlanul összefonódik a Tito-Rankovics gyilkos. és kémbanda, valamint az országunkban lévő ügynökeik elleni harccal.

Harcolni a békéért, a demokráciáért és a szocializmusért egyet je-

lent kiméretlenül lesújtani az olyan alakokra, akik e banda szolgáivá válnak; kiméretlenül lesújtani az imperialista ügynökségek e kém és áruló bandájának fizetett vagy nemfizetett ügynökeire.

Az imperialisták parancsára a jugoszláv árulók kísérletet tesznek arra, hogy a népi demokrácia roságai-ban fasiszta-reakciós elemekből össze-tevődött összeesküvő bandákat hozsá-nak létre azzal a céllal, hogy ezekben az országokban ellenforradalmi államcsínyt hajtsanak végre, elválasz-szák ezeket az országokat a Szovjet-uniótól és az imperializmusnak rön-deljék alá őket.

Éppen ezért a Tito-Rankovics-klíkk — a háború imperialista provokátorainak eszköze — elleni harc minden kommunista és munkáspárt feladata.

Pártunknak figyelembe kell vennie azt is, hogy Népköztársaságunk területén elég népes szerb nemzetiségű lakosság él. E lakosság a román nép-pel egyenlő politikai, gazdasági és kulturális jogoknak örvend. E lakosság a legszélesebbkörű demokratikus szabadságjogokat élvez, vannak saját anyanyelvű iskolái, sajtója és irodalma.

A Párt és a Kormány szüntelen erőfeszítéseket tesz e lakosság anyagi és kulturális színvonalának emeléséért. Rendszeresen kell foglalkoznunk a szerb dolgozó lakosságnak a Román Népköztársaság és a proletárnemzetköziség iránti hűség és a Szovjetunió iránti szeretet szellemében való nevelésével. A szerb dolgozó lakosságnak, a maga egészében, tevékeny erőnek kell lennie a Tito-Rankovics kém- és gyilkos-banda elleni harcban.

A Tito-Rankovics-banda arra törekszik, hogy a maga fizetett ügynökeit becsmépszeze e lakosság soraiba. El kell érünk, hogy a román dolgozó nép és az együttélő nemzet-ségek — beleértve a Román Népköztársaság szerb dolgozó lakosságát is — áthatolhatatlan falat alkossanak Tito gyalázatos kém- és gyilkos klíkk-jének ügynökei előtt.

A Tito-Rankovics-banda gyilkos cseltségével elleni harc nemcsak a munka függetlenségének és szuverenitásának megvédelmezését jelenti az imperializmussal szemben, hanem egyben tényleges segítséget is jelent a Tito-Rankovics-féle fasiszta rendszerben leigázott jugoszláviai népeknek.

A Tájékoztató Iroda Határozata rá-mutat arra, hogy a Kommunista és munkáspártok egyik legfőbb feladata a forradalmi éberség megerősítése soraikban, a nacionalista-polgári elemek és az imperializmus ügynökeinek leleplezése és kiirtása, bármilyen zászló alatt bujnének is meg.

Ezekből az utmutatásokból kiindulva, pártszervezeteinknek fokozniuk kell a harcot a nacionalizmus, a szovinizmus, az antiszemitizmus ellen — a román nép és az együttélő nemzet-ségek testvériségének megszilárdításáért.

Hasonlóképpen le kell leplezni a Vatikán és a háborus uszítók zsoldjában álló bizonyos szekták tevékenységét, mert ezek megkísérlik eltéríteni a tömegeket a szocializmus építésétől és a békéért folytatott harctól.

A békéért harcolni egyet jelent harcolni ezen ellenségek ellen, akik gyengíteni igyekeznek a dolgozó egységét, harckészségét és éberségét.

(Folytatása a 6. ik oldalon)

Nagylakon az osztályellenség a sovinizmus mérgezett fegyverét igyekeznek használni

Nagylak „gazdag” község, helyesebben városka Aradmegyében. Gazdagnak mondják, mert jelentős számú kulák él itt. A község társadalmi összetétele természetesen itt is az, hogy túlnyomó többséget a dolgozó közép- és kisparasztok, valamint a mezőgazdasági proletárok alkotnak. De mivel a falusi kizsákmányolók száma elég jelentős, jellegzetesen megmutatkozik itt a kulákszellem és az, hogy milyen kerülőutakon igyekeznek hatni ez a szellem. Ez a társadalmi tény teszi Nagylakot a nemzetiségi probléma szempontjából is jellegzetessé. Az osztályellenség itt is használja a sovinizmus fegyverét és az osztályellentéteket igyekeznek nemzetiségi torzalkodással kendőzni. Ha a nagylaki helyzetet közelebbről megvizsgáljuk, akkor láthatjuk, hogy ahol mezőgazdasági szektorunkban jelentős a falusi kizsákmányolók száma, ott megkísérlik a „nemzetiségi egység” veszedelmes és mondvacsínált látszatával élet venni a dolgozóparasztság részéről mindjobban kiélesedő osztályharcnak. Természetesen ezzel maguk is osztályharcot folytatnak: így próbálják gyengíteni a munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetségének győzedelmes forradalmi erejét. Nagyon fontos tehát, hogy a legnagyobb éberség érvényesüljön ezen a téren is és Nagylak ebből a szempontból valóban jellegzetes helyzetképet nyújt: a község lakosságának többsége szlovák, jelentős száma román él itt és a nagylaki magyarok száma is eléggé számottevő. A nagylaki helyzet azt mutatja, hogy bár népi demokráciánk nemzetiségre, vagy bármilyen más megkülönböztetésre való tekintet nélkül minden dolgozó számára meghozta az egyenlőséget — mégsem alakult ki egységes közösségi élet. Ellenkezőleg. Mint a kiéleződött osztályharc nagy figyelmet igénylő megnyilatkozását, a reakció által használt nemzetiségi elszigetelődes és ellentétstítés nyomait találhatjuk meg. Az új társadalmi formák kialakulásánál nemzetiségi torzalkodás mutatkozik Nagylakon és ez legjobban nyomonkövethető a tömegszervezetek életében, a kultúrmunkában, az oktatásiügy terén.

A külön munka egészségtelen versengést eredményez

Ha Nagylak életét vizsgáljuk, elsősorban a községi anyakönyvet érdemes fellapozni. Október elejétől november végéig

összesen 31 házasságkötés történt és ebből mindössze három volt vegyesházasság.

Ez az egyszerű adat megmutatja, hogy ott, ahol a legszorosabb együttélésnek kellett volna kilejlődni, milyen

elszigeteltségben élnek az együttlakó nemzetiségek.

Ez az elszigeteltség, ez a különválás jól megmutatkozik a nagylaki Kultúrotthon munkájában. A Kultúrotthon vezetőségének ezidőig nem sikerült egységes és minden nemzetiséget közös munkába kapcsoló kultúrscsoportot szerveznie.

Nagylakon külön magyar, román és szlovák kultúrscsoport működik, amelyek teljesen elszigetelten dolgoznak.

A Kultúrotthon vezetőségének mindössze annyit sikerült elérnie, hogy a rendezvények közösek, de a műsorszámokat külön-külön adják a kultúrscsoportok, ami teljesen helytelen.

A kultúrmunka hatalmas összefogó kapocs, egységbe kövácsló tényező.

A megismerés, a kölcsönös bizalom, egymás kultúrájának együttes fejlesztése: ime azok a fontos szempontok, amelyeknek érdekében Pártunk irányításával oly nagy gondot fordítunk a kultúrmunkára. Ehelyett mi történik Nagylakon?

A külön munka elidegenedést és egészségtelen versengést eredményez. Amikor pedig a közösen előadott műsorra kerül a sor, tapsokban nyer kifejezést a sovinizista szellem.

A szlovákok csak a szlovák műsorszámoknak, a magyarok a magyaroknak, a románok pedig a románoknak tapsolnak. És hozzá nemcsak elismerés kifejezésekként, hanem tüntetésben. A nagylaki Kultúrotthon rendezvényei során elhangzó taps azt fejezi ki, hogy itt az emberek jelentős része még a nemzeti hovatartozást fölébe helyezi az osztályegységnek.

A nagylaki szlovák fiatalok „önállósították” magukat

Minden nap meghozza a maga jelentéktelennek látszó hasonló megnyilatkozásait. Csak kiragadott példa, hogy a nagylaki magyar iskola „önállósította” magát a tanulók iránti társadalmi gondosko-

dás terén. Az iskola vezetősége — igen helyesen — foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy meg kell szüntetni azt az akadályt, amelyet a szegénygyermek ruházatközlési togyatékossága az oktatás számára jelent. A cipőnélküli, vékonyruhájú gyermekek hideg idő beálltával nem látogatják az iskolát. Megállapították tehát, hogy ezen segíteni kell. De hogyan?

A kezdeményezésnél megfélekeztek arról, hogy Népközlársaságunk egyenlően gondoskodik valamennyi iskoláról, hogy

minden nemzetiség gyermekeit számára lehetővé tette az oktatást. A magyar iskola vezetői úgy látták helyesnek, hogy csak maguk, a magyar gyermekekről gondoskodva indítsák meg akciójukat.

Nem is kell bővebben megmagyarázni, milyen helytelen ez, mert hiszen így csak az aránylag kizsákmány magyar lakosság támogatását vehetik igénybe, holott lehetséges, hogy több a segélyre szoruló magyar gyermek száma, mint az összes iskolák magyar arányszáma. Tehát

Dolgozik az UFDR nagylaki szervezete

Ugyanezek a tünetek mutatkoznak az UFDR nagylaki szervezetének munkájában is. A szervezet tevékenységétől a román anyanyelvű dolgozó nők jelentős része még most is távol tartja magát. A gyűléseken mindhárom nyelven feldolgozzák a kérdéseket, mégis az a helyzet, hogy állandó belső ellentétek mutatkoznak.

Az eddigi tapasztalatok szerint a nagylaki UFDR-nél még mindig ott tartanak, hogy „ki a vezetője” a szervezetnek.

Amikor szlovák titkárnő volt, akkor felmerült ellene a sovinizmus vádjá és igen helytelenül távolmaradással „harcoltak” a más nemzetiségű nők ez ellen. Akár igaz az ilyen vád, akár nem, az ilyen természetű kérdés elintézése semmi esetre sem lehet a passzivitás. Most, hogy magyar nemzetiségű titkárnő vezeti az UFDR-ügyeket, ugyan-

csak nemzetiségi szempontok akadályozzák az UFDR valóban eredményes munkáját. Mert

dolgozik az UFDR nagylaki szervezete, mutatkoznak eredmények is — csupán a légkör nem egészséges, amely ezt a fontos tömegszervezetet körülveszi.

A nagylaki UFDR például legutóbb gyermekfelruházási akciót kezdett, mégpedig nemzetiségre való tekintet nélkül, minden arra rászoruló gyermek számára. De ügylát-szik a nagylaki dolgozó nők meg nem értették meg valamennyien, hogy

az UFDR éppen az a közös arcvonal, amelyen minden nőnek harcos munkával kell tevékenykednie a béke védelmében és a szocializmus építéséért.

Azért nem kielégítőek az ered-

az egész község támogatásának kellene megnyilvánulnia valamennyi erre rászoruló gyermek érdekében.

Ime, így válhatik az egészséges, helyes kezdeményezés súlyos hibává, a nemzetiségi eljogultság miatt.

A hiba ott lapul, hogy a magyar iskola vezetői még mindig nem tanultak meg népi demokráciánk szellemében gondolkodni, még mindig „nemzetiségi vonalon” dolgoznak. Pedig a tanerők iskoláinkban már a népi demokrácia tanításait oktatják. Helyes lenne tehát, ha emellett a tanerők maguk is megtanulnák és öntudatukká tennék azt, amit tanítanak.

De ez is csak jellegzetes példa. Általában Nagylakon ifjúsági vonalon még mindig nem mutatkozik meg az a hatalmas változás, amely a dolgozó ifjak tömegében végbement.

A nagylaki szlovák fiatalok „önállósították” magukat, „házikelésben” vélik megoldani problémáikat. Magánházakban találkoznak, jóformán csak egymás között tartanak kapcsolatot, régi ifjúsági egyesületet játszanak és érdemben távolmaradnak az UTM egységes arcvonalától. Kultúrmunkájuk is így megy végbe. Vannak kivételek, de ez nem jelenti azt, hogy a nagylaki szlovák ifjúság a testvéri összefogásban találta meg az utat, amelyen országunk fiatalága a szocializmus felé halad. A nagylaki szlovákságnak nincs tömegszervezete s ez a hiányosság minden vonalon megmutatkozik.

mények, mert az UFDR Nagylakon még nem tudott igazi tömegmozgósító erővé fejlődni. A lappangó nemzetieskedés okozta torzalkodásokat sürgősen fel kell számolni!

A nagylaki pártszervezet fokozott figyelemmel támogatja a kultúrmunkát és a tömegszervezetek munkáját

Arranézva, hogy mindezek a jelenségek eredetükben is milyen szorosan összefüggnek az osztályharcral, meg kell említenünk, hogy a nagylaki tömegszervezetekben, elsősorban pedig az UFDR-ben és az Ekésíron szervezetében, ha elvétel is, de még találhatóak nem odaváló, kizsákmányoló elemek.

Nagyon helyes úton jár a helyi pártszervezet, amikor a nagylaki problémák alapos vizsgálatánál ezen az úton indult el és sikerült is tisztázni több ilyen vonatkozást.

A nagylaki pártszervezet jól tudja, hogy az osztályharc jelenlegi szakaszában hogyan igyekeznek az osztályellenség a sovinizmus mérgezett fegyverét használni; miként próbálja a maga számára hasznosítani a kispolgári nacionalizmus maradványait és ebből sovinizista ellentéteket szítani. Eppen ezért

a nagylaki pártszervezet fokozott figyelemmel támogatja a kultúrmunkát és a tömegszervezetek munkáját, hogy a legjobb párttagok mozgósításával, az együttélő nemzetiségek testvéri összefogásának jegyében, a Párt vezetésével, Nagylakon is sokkal erőteljesebben mutakozzék meg a fejlődés,

amit Népközlársaságunk dolgozó tömegeinek nagyszerű erőfeszítései valósítottak meg.

KASA JÁNOS
és TÖRÖK ISTVÁN

Vasárnap d. e. 10 órakor
előadás

a „Librăria Noastră” könyvüzletben

„J. V. SZTALIN, az ifjúság tanító mestere és nevelője”

címmel

Vasárnap, december 18-án reggel 10 órakor ünnepélyes keretek között nyílik meg az

Ifjumunkás Szövetség ifjúság-kiállítása,

Közársaság utja 94 szám alatt.

Harc a békéért — Pártunk központi feladata

(Folyt. a 4-ik oldalról)

A munkásosztály egységének állandó megszilárdításáért

Elvtársak és elvtársnők!

A fentebbiekben kimutattam, hogy a béke ügye szempontjából milyen fontos a Párt megerősítése. Most pedig térjünk át egy másik fontos feladatra, amelyet a Tájékoztató Iroda rótt ránk: a munkásosztály egysége állandó megszilárdításának kérdésére.

Mi megteremtettük a munkásosztály politikai egységét, felszámoltuk soraiban a szakadást. E tapasztalatunknak a példamutatás folytán nem csak belső, de nemzetközi jelentősége is van.

De, elvtársak, mi nem elégedhetünk meg ennyivel. Folytatnunk kell a munkásosztály egységének megszilárdítására irányuló munkánkat olyan értelemben, hogy emeljük a munkásosztály öntudatának színvonalát, hogy ezáltal egészében, mint vezető osztály cselekedhessen.

A munkásosztály egységének megszilárdítása egybefonódik a bíráló és önbírálat szellemének fejlesztésével és azzal, hogy a szakszervezetekben és a dolgozók többi tömegszervezeteiben tiszteletben tartjuk és fejlesszük a munkádemokrácia elvét. El kell ismernünk, elvtársak, hogy még messze vagyunk mindattól, amit a bíráló és önbírálat szellemének fejlesztése jelent. A bíráló és önbírálat gyakran formai szavalt jellegű. A pártszervezetekben és tömegszervezetekben gyakran előfordul, hogy a bírálókat elfojtják, az önbírálat pedig majdnem teljesen hiányzik. Minek tulajdonítható ez, elvtársak? Véleményem szerint ez azoknak a pártaktivistáknak tulajdonítható, akik felfuvalkodottságban szenvednek, akik megvető magatartást tanúsítanak a munkásokkal szemben, akik megakadályozzák a munkásosztályt, hogy éljen a bíráló jogával: és ami még fontosabb, nem értik meg vagy nem akarják megérteni, hogy Pártunk részére milyen rendkívüli erőt jelent a bíráló és önbírálat, mikor a munkásosztály munkánk hiányosságait foglalkoztatják, amikor feltárja hibáinkat és segíti a Pártot, hogy kiküszöbölje azokat. Ne féljünk a munkás, az egyszerű párttag bírálóitól. Sokat kell megtanulnunk.

Ha ebben a tekintetben jól dolgozunk, hozzásegítjük a munkásosztályt, hogy használja a bíráló és önbírálat fegyverét, amely rendkívüli mozgósító erő és a munkásosztály politikai öntudata emelésének a Párt és a munkásosztály közötti kapcsolatok megszilárdításának és Pártunk alapvető feladatai megoldásának hatalmas eszköze.

A munkásosztály egységének megszilárdításában rendkívül fontos szerepet játszanak a szakszervezetek. A szakszervezeteknek jelentős szerepük van a dolgozóknak a proletáregység és a nemzetközi összetartás szellemében való nevelése, valamint a szakszervezetekben tömörített alkalmazottak egész tömegének a békeharcra való aktivizálása te-

véteiben. A szakszervezeteknek, a Párt vezetésével — a béke hívei mozgalmának főpillérévé kell válniuk országunkban.

A munkásosztály egységének á-

A munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetségének megszilárdítása

Elvtársak!

Pártunk nagy feladata szüntelenül dolgozni a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megszilárdításán.

A falvakon Pártunk munkáját a legteljesebben és a legkomolyabban kell végezni. Előfordul, hogy a párttagok és pártszervezetek eltávolodnak a pártvonalától, nem alkalmazzák a gyakorlatban a Párt határozatait és ezzel nagyon rossz szolgálatot tesznek, mert eltávolítják a szegény- és középparasztságot a munkásosztálytól, a Pártunktól.

Elvtársak, minden kommunistának részletesen tanulmányoznia kell majd a rábizott munkaszektor körülményeit, hogy a falumunka során ismerje az ottani helyzetet, a társadalmi összetételt, mit képvisel a szegény- és középparasztság; mi foglalkoztatja ezt a paraszttömeget, hogyan tudjuk megszilárdítani kapcsolatainkat vele, mennyel jobban felvilágosítani Pártunk politikájáról; mi-ben áll az ellenség tevékenysége a helyszínen, vagyis milyen módszereket használ, milyen eselszövésekhez folyamodik, melyek gyenge pontjai, ahol megragadhatjuk az ellenséget, hogy legyűrhesük. Részletesen, alaposan, türelemmel tanulmányoznunk kell tehát a helyzetet, ne mutatkozzunk a dolgozó parasztság előtt üres kijelentésekkel, mert így nem tudjuk meggyőzni a dolgozóparasztságot.

Nem arathatunk könnyű győzelmeket. Nem elégedhetünk meg általánosításokkal, a munkásosztály és a dolgozóparasztság közötti szövetség jelszavának egyszerű hangzatosításával. Tanulmányozzuk részletesen a legapróbb kérdéseket. Jelenlételemnek látszó dolog gyakran döntő fontosságú lehet a munkásosztály és a dolgozóparasztság közötti szövetség megszilárdításának vonalán kifejtett tevékenységünkben.

Még sok hibát követnek el annak megítélésénél, hogy a falusi lakosság milyen különféle társadalmi csoportokhoz tartozik. Éppen elég elvtársunk van, aki olvasta, tanulmányozta a parasztkérdést és egész idézetekkel szolgálhat róla, de amint a parasztszektorba ér, sántikálni kezd, elakad, nem tudja az életben alkalmazni a tanultakat, mert elvont módon tanult, anélkül, hogy kapcsolata lett volna a parasztságot foglalkoztató kérdésekkel; nem gondolkodott alaposan azon, hogyan kell tevékenykednie a dolgozóparasztság körében.

Állandóan a munkásosztály és a dolgozóparasztság közötti szövetség megszilárdításáért dolgozni azt jelenti, hogy parasztságunk többségét kitevő szegény- és középparasz-

landó megszilárdítása elengedhetetlen feltétele annak, hogy a Párt és a proletariátus központi feladatát, a békéért folyó harc megerősítésének feladatát teljesíthessük.

szágot teljes számban a kulákok ellen fordítjuk.

A kulákok vonala: elszigetelni a dolgozóparasztságot a munkásosztálytól, gyengíteni a proletariátus és a szegény- és középparasztság közötti szövetséget, megakadályozni a Pártot, hogy megvalósítsa a mezőgazdaság szocialista átalakítását, megakadályozni a Pártot, hogy a dolgozó parasztság legszélesebb tömegeit bevonja a békéért folyó harci mozgalomba.

A Párt feladata meghiusítani a kulákság mesterkedéseit, amely gyengíteni igyekszik a munkásosztály és dolgozóparasztság közötti szövetséget. A kulákságot el kell szigetelni a dolgozóparasztság tömegeitől. Fel kell számolni a dolgozóparasztság bizonyos rétegére gyakorolt befolyását. Ez a lényeges feltétele a munkásosztály és dolgozóparasztság szövetsége megerősítésének.

A Párt és a kormány politikai, gazdasági és társadalmi irányvonalának valóra váltása során, pártvonalon, a tömegszervezetek vonalán és az államgépezet vonalán olyan intézkedéseket kell alkalmazni, amelyek a parasztság döntő többségét, — vagyis a szegény- és középparasztságot — egyre közelebb viszik a munkásosztályhoz. Ezek az intézke-

A béke hívei mozgalmának szervezeti kiszélesítése és megerősítése

Elvtársak és Elvtársnők!

Feladatunk, hogy még következetesebben harcoljunk a béke hívei mozgalmának szervezeti megerősítéséért és kiszélesítéséért. A dolgozó nép újabb és újabb rétegeit kell bevonnunk ebbe a mozgalomba és az egész dolgozó nép mozgalmává kell átalakítanunk. E feladatok — a béke hívei mozgalmának megerősítése és kiszélesítése — érdekében, új szervezeti intézkedésekre van szükség. A békevédelem állandó bizottságának minden tanyán, faluban, járásban, vállalatnál, intézmény-nél, iskolában, kerületben stb. békeharc-bizottságokat kell létesítenie. Ezek a széleskörű bizottságok magukba kell foglalják a párttagokat, a szakszervezetek tagjait, a női, ifjúsági és sport-szervezetek stb. tagjait, valamint a szervezetek kívüli, becsületes, a tömegek előtt tekintélyel bíró elemeket, nemzetiségre és vallásra való tekintet nélkül; élmunkásokat, technikusokat, papokat, tisztviselőket, tudósokat, írókat, művészeket, tanárokat, hadirokkantokat, hadiözvégyeket — mindazokat, akiknek szenvedésben volt részük a háború következtében és akik el vannak szánva, hogy tevékenyen harcolnak egy új háború elkerüléséért ellen.

A vállalatok, intézmények, vá-

dések a munkásosztály és dolgozóparasztság szövetségének megerősítését, a Pártnak a legszélesebb népi tömegek közötti befolyása megerősödését kell eredményezték.

A Tájékoztató Iroda tanácskozásán kiszabott feladatot, hogy tömegmozgalmat szervezzünk a békéért vívott harcra, különös igyekezettel kell végrehajtanunk a falvakon, ahol széles lehetőségek nyílnak számunkra, hogy szembefordítsuk a parasztságot a háborús uszítókkal! Dolgozóparasztságunk jól megérti a békéért, a háborús uszítók ellen vívott harc szerepét, ha odamegyünk és elmagyarázzuk neki, mit akarnak az imperialisták: ha állhatatosan dolgozunk ilyen irányban, embertől-emberig, házról-húzra, összejövetelken és népgyűléseken.

A legjobb agitátorokat és propagandistákat kell bevetnünk ebbe a csatába.

Ha a békéért vívott harcot Pártunk tevékenységének központjába állítjuk, jobban tudjuk valóra váltani a Párt egyéb feladatait is, közelebb viszik a munkásosztályt a dolgozóparasztsághoz, megerősítjük a munkásosztályt és a dolgozóparasztság szövetségét és megerősítjük a Párt befolyását a parasztságra.

Ebbe a csatába be kell vonnunk a tanítókat, akikről köztudomású, hogy befolyásuk van a faluban. Be kell vonni továbbá a hívők nagy tömegét is, a békéért, a háborús uszítók ellen folytatott akcióba.

Másszóval, olyan légkört és lelkiállapotot kell teremtenünk országunkban népünk nagy többségében, amely lehetővé teszi számunkra, hogy becsülettel teljesítsük a béke táborában reánk háruló feladatokat.

rosnegyedek és falvak békevédelmi bizottságait a dolgozók javaslatai alapján kell összeállítani, azaz alulról kell jelölni és szelvéskörüli tömeggyűlések jóváhagyása előterjeszteni.

A tömegszervezetek mindéggyikének — Szakszervezetek, Ifjúsági Szövetség, Demokratikus Nőszövetség, Arlus, Ekéfront, Magyar Népi Szövetség, Demokrata Zsidó Bizottság, valamint az ideiglenes bizottságok, kultúrthónok, a tudomány terjesztésére létesített társaság, a sajtószervek, kultúrintézmények és tanintézmények — munkájuk alapjául kell tekintésük a békéért folytatott küzdelemben való legtevékenyebb részvételt.

Igy a békéért folytatott mozgalomnak nem szabad csak az előtérben álló személyekre korlátozódnia, akik — kétségtelenül — fontos szerepet töltenek be a bizottságok keretei között, hanem a bizottságokban benne kell lenniük a legszélesebb néptömegeknek, az egész dolgozó népnek.

A békéért folytatott küzdelemben nagy figyelmet kell szentelni a nőknek és az ifjúságnak. Be kell vonni azokat a rétegeket, amelyek nem tartoznak tömegszervezetekhez.

(Folyt. a 7-ik oldalról)

Harc a békéért — Pártunk központi feladata

(Folyt. a 6-ik oldalról)

Az intézmények és vállalatok békevédelmi bizottságainak koordináló szerepük lesz a békéért folytatott küzdelemben, egyben pedig széleskörű tevékenységei is fejtenek ki: előadásokat, értekezleteket tartanak, propaganda-anyagokat terjesztenek stb.

A békéért folytatott küzdelemben a legváltozatosabb formákat kell használni: embertől-emberig menő meggyőzés, a mozik, rádióleadók felhasználása, minden tömeges megnyilvánulás (előadások, kongresszusok) összekapcsolása a békéért folytatott harccal.

Fontos feladata ezeknek a bizottságoknak, hogy minden eszközzel népszerűsítsék a Szovjetunió vezető szerepét a békéért folyó harcban.

Szerves része a békéért folyó harcnak hadseregünk katonáinak a békeszeretet, a háborús uszítók iránti gyűlölet, a RNK iránti hazafias szeretet és a Szovjetunió, a proletárnemzetköziség iránti szeretet és ragaszkodás szellemében való nevelése. Katonáink és tisztjeink tudatában kell legyenek annak a magasztos feladatnak, amely hadseregünkre, mint dolgozó népünk demokratikus vívmányainak, nemzeti függetlenségünk, szuverenitásunk védelmezőjére és a béke védőjére hárul.

Pártszervezeteink tevékenységükben központi feladatnak kell tekintsék a békéért, a háborús uszítók és szolgálai ellen folyó harcot.

A Tájékoztató Iroda „A béke védelme és harc a háborús uszítók ellen” című Határozatában teljes világossággal megmutatja a kommunista és munkáspártok szervező szerepét.

Nagymértékben a kommunista pártok erélyén és kezdeményezésén, mulik a békéért kibontakozó gigászi harc kimenetele; elsősorban a kommunista pártok, mint élenjáró harcosok mulik, hogy a háborús gyujtogatók terveinek megghiusítása lehetőségéből valósággá válják.

A demokrácia erői, a béke híveinek erői sokkal nagyobbak, mint a reakció erői. Most az a feladat, hogy még jobban fokozzuk a népek éberségét a háborús gyujtogatókkal szemben, szervezzük és tömörítsük a széles néptömegeket a béke ügyének cselekvő védelmére, a népek alapvető érdekeiért, életükért, szabadságukért.

A világ békeerői táborának zseniális vezetője, az egész világ dolgozóinak nagy tanítója, Sztálin elvtárs 70. születésnapjára rendezendő ünnepségek egyik központi feladata a békéért, a háborús uszítók ellen és a népek nemzeti függetlenségéért folyó harc.

Sztálin elvtárs egész életét a békéért, az emberiség javáért, a népek közötti testvériségért, a szocializmus és a kommunizmus győzelméért folyó harcnak szentelte.

Az ezzel a nagyszerű ünnepséggel kapcsolatos megnyilatkozások tömegmozgalom jellegét öltötték. Sztálin elvtárs iránti szeretetüket és hálájukat fejezik ki ifjak és öregek, nők, férfiak és pionirok napv számú leveleikben és ajándékaikban.

Költők, írók, festők, szobrászok, zenészek, minden tehetségük latba vetésével igyekeztek kifejezni mű-

SPORT

Hétfélig sportműsor

A heti sportműsor Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére megrendezett sportmérkőzéseket tartalmaz, de ezenkívül a röplabdázók a December 30. kupáért is játszanak.

LABDARUGÁS: a Muresul pályán vasárnap délután fél 3 órakor a Had sereg—AMTE Vörös Lobogó csapatának mérkőzése.

RÖPLABDA: Szombat délután 3 órakor a fiúliceumban „December 30” kupamérkőzések, vasárnap reggel 8 órakor Sztálin elvtárs tiszteletére röplabda-torna.

KOSÁRLABDA: Vasárnap reggel fél 9 óráig: kosárlabda torna férfi

és női csapatok részére Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

VIVÁS: Vasárnap reggel 9 órai kezdettel tör. és kardvívóverseny Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

ASZTALITENISZ: Vasárnap reggel 9 órai kezdettel asztaliteniszverseny Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

ÖKÖLVIVÁS, BIRKOZÁS: Vasárnap délelőtt a Corso mozi feletti emeleti helyiségben versenyek Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

TEKE: A Teba tekepályáján vasárnap délelőtt tekeverseny Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

Pachman nyeri a bukaresti nemzetközi mesterverseny

A Népi Sakkhajnokság úgy Aradon, mint a megyében egyre nagyobb arányokban bontakozik ki. Aradon az UTA tartja a csúcsot 476 játékosal, de erősen nyomában van a CFR 351 versenyzővel. A létszám itt azonban még emelkedik, mert egyes csoportok még nem adták le végleges nevezéseiket. Ujabbán a Fapari szakszervezet nevezett 151 játékosal, de még itt sem zárták le a névsort. A Szállitók 141 játékost neveztek az ügyvédi kamarai 21 versenyzőt. Nagyon sok helyen még nem adták le a nevezési listákat így például a Teba gyár, a fém- és vegyipari

ges nevezéseiket. Ujabbán a Fapari szakszervezet nevezett 151 játékosal, de még itt sem zárták le a névsort. A Szállitók 141 játékost neveztek az ügyvédi kamarai 21 versenyzőt. Nagyon sok helyen még nem adták le a nevezési listákat így például a Teba gyár, a fém- és vegyipari

Művelődés

J. V. Sztálin, az ifjuság tanítómestere és nevelője

Előadás a „Libraria Noastră” könyvesboltban

Abban az előadássorozatban, amely az utóbbi időkben a „Libraria Noastră” könyvesbolt indított meg, ki emelkedő jelentőségű az az értekezés, amelyre vasárnap délelőtt tíz óra körül sor a „Libraria Noastră” helyiségében.

A dolgozó emberiség nagy tanítómestere, Sztálin elvtárs születésnapja alkalmából rendezett ünnepségek so-

rába illeszkedik be ez az előadás is, amelynek címe: „J. V. Sztálin elvtárs az ifjuság tanítómestere és nevelője.”

A „Libraria Noastră” előadásai eddig is nagy érdeklődést keltettek, de meggyőződésünk, hogy a vasárnapi előadás az eddiginél is sokkal nagyobb tömegeket vonz majd a „Libraria Noastră” könyvüzlet helyiségébe.

Aradmegyéből 220 kulturothton vesz részt az országos versenyen

Aradmegyében is hatalmas vihangra talált azoknak a kulturothtonoknak felhívása, amelyek versenyre szólítják fel a kulturális életük és intenzívebb tétele céljából az ország összes kulturothtonait. A versenypontok között szerepel nevelő ülések tartása a kulturothton tagjaival, kulturális rendezések, a könyvtárak olvasói számának emelése, kollektív olvasókörök alakítása, közös rádióhallgatások szervezése, az ének, kar, prózat és táncgyűttes művészi színvonalának emelése.

A kulturothtonok közötti országos versenyben Aradmegyéből 220 kulturothton vesz részt és most vasárnap tartják meg a megyei kulturothtonok egymás közötti versenyek befejező ünnepségeit. Az itt kitűnt csoportok azután december 30-án mérkőznek a versenyek második szakaszában, a legsikerültebb programmal pedig a járasszékhelyeken versenyeznek, hogy az itt kitűnt csoportok azután Aradon döntsék el, melyik vesz részt a megyeközi további versenyeken.

veikben dolgozó népünk forró szeretetét Sztálin elvtárs iránt.

Dolgozó népünk és az egész világ dolgozói számára Sztálin a békét jelenti, Sztálin a szabadságot és haladást, a nemzeti függetlenséget, a szocializmust jelenti.

Befejezésül, elvtársak, úgy véljük, jogunk van bizalommal tekinteni a jövő elé, mert több mint 800 millió ember szervezett erejét képviseljük, mert a népek a háború ellen vannak, mert az új háborúra uszítók saját országaik embermillióinak aktív ellenállásába ütköznek.

A haladás, a szocializmus, a béke erői egyre nőnek és erősödnek, viszont a háborús uszítók és szolgálai, a jobboldali szociáldemokraták, egyre gyűlöltebbek lesznek a népek szemében és egyre elszigeteltebbé válnak.

Bizalommal tekintünk a jövőbe, mert mélységesen hiszünk a népek szabadságának és a béke ügyének győzelmében, mert a béketábor harcának az élén, a béke szervezett erőinek az élén a hatalmas és erős Szovjetunió áll.

Bizalommal tekintünk a jövőbe, mert van bölcs kormányosunk, a

szakszervezet, a „Vörös Triko” üzem stb. Ezeknek legkésőbb december 22-ig kell leadni a nevezéseket a megyei sakk-bizottsághoz. A jövő héten egyébként megkezdődik a már folyó versenyek ellenőrzése és ezalkalommal — ott, ahol szükséges — gyakorlati tanácsokat adnak.

Vasárnap az egész megye területén Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja tiszteletére sportünnepségek lesznek, amelyen sakkozók is résztvesznek. Az aradmegyei sakk-bizottság a következő községekbe küld instruktorokat: Pécska, Kisjenő, Szentanna, Világos, Ternova, Pankota, Borosjenő és Zabráni. Ezutóbbi helyen az „Uj Ut” kollektív gazdaság dolgozóparaszti számára tartanak előadást és szimultán bemutató-játékot.

Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére Aradon is versenyeket rendeznek: a városi ideiglenes bizottság sakkosztálya gyorsversenyt rendez a IECA helyiségében, az AMTE Vörös Lobogó ujonnan berendezett klubhelyiségében kihívásos versenyt játszik az ARLUS sakk-körével. Tekintve a mérkőzés barátságos jellegét, az ARLUS-nál több CFR-játékos is szerepel.

A bukaresti nemzetközi sakkverseny befejezés előtt áll: már csak egyetlen forduló van hátra és ezen a csehszlovák Pachmannak már döntetlen is elég a lengyel Tarnovskyval szemben, hogy a verseny győztese legyen. A sorrend az utolsó forduló előtt a következő:

1. Pachman 14 pont, 2—3. Benkó és Sajtár 13—13 pont, 4. Florian 11 pont, 5—6. dr. Trolanescu és Jeney 10—10 pont, 7—9. Plater, Opocensky, Neukirch 9 és fél pont, 10—12. Balanel, Flondor, Erdélyi 9—9 pont, 13—14. Seimanu és Alexandrescu 8 és fél pont, 15—16. Halic és Szabó 7—7 pont, 17. Tarnovsky 6 és fél pont, 18—19. Toma Popa, Toseff 5 és fél pont, 20. dr. Balogh 5 pont.

Alább közlünk egy érdekes játszmat, amely az Aradon is ismert Füstér magyar mester egyik legszébb és legrövidebb játszmája;

világos: Füstér — sötét: Dr. Négyesy.

1. d4, d5, 2. Hf3, Hf6, 3. c4, c6, 4. c: d5, c: d5, 5. Hc3, Hc6, 6. Ff4, e6, 7. e3, Fe7, 8. Fd3, 0-0, 9. 0-0, Hh5, 10. Fe5, f6?, 11. Hg5!!, f:e5, 12. F:h7+, Kh8, 13. Hf7+!! és a sötét feladja. Tanulságos kis parti.

világ proletáriátusának tanítója, aki Leninnel együtt megvalósította a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat és megteremtette a világ első szocialista államát; aki a második világháborúban megmentette az emberiséget a fasiszta rabszolgaságból; aki ugyanazzal a biztos kézzel vezeti a békéért, a szabadságért, a népek nemzeti függetlenségéért, a népek közötti barátságért, az emberiség boldog jövőjéért, a szocializmusért folyó harcot — Joszif Visszarionovics Sztálin elvtárs.

A vállalatok és intézmények küldöttei jelentkezzenek az élelmiszer- és ruházati pontjegyek átvételéért

Az aradi városi ideiglenes bizottság kereskedelmi tagozata közli, hogy vasárnap és hétfőn a következő vállalatok, intézmények megbízottai jelentkezzenek az élelmiszer- és ruházati pontjegyek átvételé céljából.

Vasárnap, december 18-án reggel 8-10 óra között: 26. számú elemi iskola, Partizán malom, Zelich János, Fisch József, Compétrol, Kohut István, aradi garnizon, 4. számú elemi iskola, Deutsch József, Altmann Ede, Holló Frigyes, Holló Zoltán, Otlacan Petru, Riesel Abraham, Brenner József, Kendercsi László, „Fabrica de Esente”, „Lica” fésűgyár, Waggon Lits, aradi mintagazdaság, Harnisch Miklós, Heim Gyula, Református parokia, Róm. Kat. egyházközség.

Délután 10-12 óra között: 14. számú gyermekiskola, 27. számú elemi iskola, 1. számú gyermekkeresztet, Mátyás István, Helyi Turista Hivatal, Állami Osztályosjáték, Gyermekmenhely, Generála biztosító, CFR forgalmi iroda, káptalanja, Steingasser Mihály, Klein Ferenc, S.vai Gheorghe, 30. számú elemi iskola, Rizstermelők egyesülete, 5. számú állami gyógyszerár, CFR anyag-könyvelőség, Köztisztviselők szakszervezete, 18. számú gyermekkeresztet, „Unitatea-Transport”, állami gyógy-drogéria, megyei ellenőrző szolgálat, Metagal, Ortodox egyházi hivatal, „Libraria Nostra”, 4. számú kórház.

Déli 12-2 óra között: Élelmiszerkereskedők szakmai egyesülete, Incarcum, Illés István, Leipnicker bodoga, Galusi és Horváth, FIAPP, Horváth könyvkötészet, Derner Pál, Schwartz László, CAM, 10. számú elemi iskola, Presto vulkanizáló műhely, Piláth Antal, „Március 3” napközi otthon, 7. számú állami gyógyszerár, higiéniai laboratórium, ARLUS, 1. számú elemi iskola, IKUF, Kaiser Tibor, Csont szabóság, Dacia Romana, Fogarasi Péter, 14. számú elemi iskola, TSB vésnöki műhely.

Délután 3-5 óra között: 22. számú elemi iskola, átképző iskola, Victoria malom ést prés, Hecht Mór, Barzava mészgyár, TBC diszpenzár, CFR szakmai iskolai csoport, TARS, Fém- és vegyipari szakszervezet, CEC, Élelmiszeri szakszervezet, Ujaradi katolikus egyházközség, Megyei Szaktanács, Mezőgazdasági szakszervezet, Pénzügyőrség, Erzsébet szikvízgyár, Igazság újság, Sindicatul Unic, Vesca, Juhász Imre, Consignatia, 41. számú elemi iskola, cukorrépatermelők egyesülete.

Délután 5-7 óra között: 4. szá-

mú állami gyógyszerár, 16. számú elemi iskola, gyermekotthon, Hozzopodár Miklós, CFR munkafelügyelők körzete, mértékhitelítő, írószövetség, Ortodox szerb egyház, Mercur v.ágüzem, 13. számú elemi iskola, Sándor János, Rapid szállító, Arta Moderna, 2. számú leányotthon, Wittenberg Magda, Handoca és Lazar, Molnár István, Monopol bőrüzlet, Diecezana, CFR szakszervezet, Rossi testvérek, Goda Agoston, ICELLA, COSMIA.

Hétfőn, december 19-én reggel 8-10 óra között: 10. számú elemi iskola, Gloria, Iancovici Petru, 5790 póstahivatal, Comlemu, iparoszövetség, Leányárvaház, öregok otthona, Reinhardt István, Depold János, megyei nyomda, 14. számú magyar elemi iskola, ügyvédi kolégium, menetjegykroda, Ajutor popular káptalan, Markovits cég, művész-szakszervezet, Fischer testvérek, 32. számú elemi iskola.

Délután 10-12 óra között: mozgófényképszínházak, 24. számú elemi

iskola, Tritthaller Ferenc, Nádrai Ferdinánd, öz. Kuhl Mária, állami szőlészet, szódavízgyár, kisgyermek iskolája, állami tervbizottság, püspöki hivatal, 29. számú elemi iskola, Atheonum nyomda, Messaros Ioan, Rácz Emil, Oglinda tükörüzem, 29. számú magyar elemi iskola, „Scoala Comp.”, 1. számú állami gyógyszerár, Ardealul szálloda, Fabrica de Bere Muncia.

Déli 12-2 óra között: MAT központ, CFR temesvári kerületi szolgálat, 15. számú elemi iskola, Columbia, Sóvromtransport Knapp Sándor, Slova, aradi vámpótvata, kúrtosi vagonfelülvizsgálat, Első Erdélyi, Via csálai munkahely, „11 Junius” kendergyár, Alimentara exportcég, Mercur Camionaj, Scoala Populara de Arta, 9. számú állami gyógyszerár, Kőbánya központ, 3. számú gyermekkeresztet, Compétrol 1. szám, IPEIL.

Délután 3-5 óra között: Ortodox román püspökség, vakok intézete, Centrocom Siemens, faipari középiskola, CFR autotagozat, Paza de Noapte, Fiu szakmai iskola, Agricola Fontiera, „TC 3 CFR”, DAC, CFR poliklinika, Adriai, Magyar Vegyes li-

ceum, rokkantmenhely, Ekefront, Oxigenipar, leánypedagógiai iskola, 1. számú tanoncotthon, leány szakiskola.

Délután 5-7 óra között: CFR tagozati felülvizsgáló, VIA 2. számú vállalat, „M 4 CFR”, „L. G. CFR”, CAM, Komponas butorüzem, Comtextil, megyei kereskedelmi tagozat, közigazgatási tagozat, titkársági osztály, mezőgazdasági tagozat, pénzügyi tagozat, kulturtagozat, társadalomgyámolító tagozat, egészségügyi tagozat, helyi gazdasági tagozat, tanügyi tagozat, erdőügyi tagozat.

Az intézmények, vállalatok megbízottai, akik az élelmiszerjegyekért és ruházati pontjegyekért a hivatalt felkeresik, írásbeli különleges delegációt vigyenek magukkal, amelyben feltüntetik az illető személyazonossági számát, valamint azt, hogy melyik típusból hány darab élelmiszer- és ruházati pontjegyre van szüksége. Minden megbízott mielőtt elmegy a jegyekért, feltétlenül olvassa el a kereskedelmi tagozatnál kapható brosurát, amely részletes instrukciókat tartalmaz.

Motoros csillag-staféta Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére

Sztálin elvtárs tiszteletére az ország különböző részeiből motoros csillagtúra indult az ifjuság jókívánatait tartalmazó kiáltvánnyal. A motortúra temesvári tagjai tegnap délután fél 2 órakor érkeztek Aradra, ahol Bocu a városi ideiglenes bizottság részéről üdvözölte a temesvári motorosokat, majd Aradról 3 motorkerékpáros: Szilágyi, Caramida és Phillips utaztak Kelen Ferenc, a TSB megbízottja kíséretében tovább Dévaig, ahonnan az ottani motorosok folytatják az utat Bukarest felé.

— AZ ARADI „ALIMENTARA” ÉLELMISZERÜZLETEK ÖNTUDATOS DOLGOZÓI ELHATÁROZTAK, hogy Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére holnap, vasárnap délután 8-12 óra között nyitva tartják az „Alimentara” üzleteket, hogy megkönnyítsék a dolgozók számára a bevásárlásokat.

— A HELYI TURISTA IRODA si-turát rendez a téli szünetben Dihamra, Pálmisre, Strajara. Jelentkezés hétfő estig a Helyi Turista Irodában (Emineacu 1. szám).

— „DECEMBER 30” MOZI. Hatalmas szovjet film: AGNETA. Előadások szombaton 2, 4, 6. Vasárnap 3, 5, 7.

Sztálin elvtárs neve a békét jelenti, azt a békét, amelyért harcolni kell!

(Vezércikk folytatása)

lin elvtárs irányított, szabadított fel az ő szüleit is és tette lehetővé számára, hogy a jätékokat árusító üzleteknek ő legyen ezután a vezetője. A dolgozó ember tudja, hogy áldozatos munkájával, öntudatos harcával nem a kizsákmányolók életét teszi még fényjzöbbé, hanem úgy, ahogyan a teraszterü munkával életszínvonalunk állandóan emelkedik, erjük el azt a fokot, ahol a világ termelésének minden java a dolgozók életszínvonalát, családjuk boldogságát szolgálja.

Ime, ezért válik Sztálin elvtárs születésnapja igaz ünnepé a dolgozó ember életében. Ezt az ünnepet nem az „osztályok közötti béke” jegyében ünnepeljük, mint a mult ködösítő és a felvilágosulatla-

nokat félrevezető ünnepei voltak. Az osztálybéke hirdése csak arra szolgál, hogy megvédjék a gazdagokat a szegények jogos felelősségvonnásától. Ez volt a célja az „ünnepi béke” hirdetésének és ennek a célnak szolgálatában állott a polgári-szödesúri rendszer elnyomó államának minden szerve.

Sztálin elvtárs születésnapja hatalmas ünnep számunkra. Azonban az ünnepi hangulatot nem az „emberek közötti béke” álszent, képmutató szölama jelenti számunkra. Sztálin elvtárs neve a békét jelenti, de azt a békét, amelyért harcolni kell és amelyet csak úgy érhetünk el, ha előbb megsemmisítjük a mult átkos szellemét, visszalopni akaró, reakciós háborús uszítók gyülekező hadát!

A fogyasztóközönség kiszolgálása érdekében

a „LANŰL” állami áruház üzletét december 24-ig a köve kező munkarend szerint tartanak nyitva:

Minden kedden és pénteken reggel fél 8 órától délután 6 óráig megszakitás nélkül, vasárnap reggel fél 10 órától 12 óráig. A többi napokon változatlan.

UJ IDŐK Mozi

December 12-18 között bemutatja:

1. **Dombasz.** 5. felv.
2. **Fehér pecsét.**
3. **Tehnika és tudomány** 77-es szám
4. **Aktuális híradó.**

(Magyar feliratokkal is)
Előadások d. u. 3-tól 10-ig folytatódóan
Figyelem! Egységes helyárak: 15 le!

„POPULAR” mozgó

Ma!

KUTUZOV

A napoleoni háborúk hőseinek 1812-ben aratott hatalmas győzelmét mutatja be ez a nagy-szerű történelmi film.

Főszerepben:

A. Dikii, V. Petrov,
S. Mejnisky

Előadások 8, 5 és 7-kor, szomb. és vasárnap 11,30, 8, 5, 7 és 9-kor.

URÁNIA és CORSO mozgó

Előadások: Uránia: 3, 5, 7 és 9-kor Corso: 4, 6 és 8-kor

Ma! Egy film, amely hűen tükrözi vissza a szovjet ifjuság éberségét és harcát az újjáépítésben!

Az ifjuság városa

Tamara Makarova — N. Criuciokov
Jegyek elővételben az A. G. E. S.-nál.

Sztálin elvtárs előadássorozata a leninizmus alapjairól világosságot és irányt mutat

Sztálin elvtárs 1924 április elején a Sverdlov-egyelemben előadássorozatot tartott és ennek során megvilágította a leninizmus alapjainak lényegét. Valóságos történelmi szükségszerűség volt ennek a sarkalatos problémának a tisztázása és Sztálin elvtárs ezzel a munkájával döntő fontosságú történelmi feladatot végzett el.

Mint előadásának bevezetőjében Sztálin elvtárs meghatározta: „Nem a leninizmus történelmi kifejtését, hanem legjobb esetben is csak a leninizmus alapjainak tömör összefoglalását” adta. Azért volt fontos ennek a ténynek a leszögezése, mert maga a leninizmus annak történelmi keletkezése, kialakulása és igazoltsága több kötetre terjedő hatalmas munka. Sztálin elvtárs előadássorozatának viszont az az értéke, hogy a problémának a gyökerét zseniális egyszerűséggel fogta össze, népszerűsítve azt a dolgozó tömegek között.

A nemzetközi munkásmozgalom története ekkor már beigazolta, hogy a nyugaton keletkezett oportunista irányzat milyen helytelen útra terelte az itteni országok munkásmozgalmát, mennyire szembehelyezkedett a proletárium erejének dialektikus fejlődésével és milyen döntő fontosságú tény volt Lenin fellépése és tevékenysége a munkásmozgalomban. Sztálin elvtárs ezzel kapcsolatban a következőket állapítja meg:

„Lenin tényleg új életre keltette a marxizmus forradalmi tartalmát, amelyet a II-ik Internacionálé oportunistái befalaztak”.

A befalazott forradalmi szellemre vezethető vissza az első imperialista világháború kirobbantásának lehetősége az imperialisták részéről, amikor a megalkuvás szellemétől fertőzött szociáldemokraták megszavazták a hadikölcsönöket és feláldozva tömegeiket, támogatták a piacokért acsarkodó imperialisták törekvéseit.

A leninizmus alapjai meghatározásának elválaszthatatlan tartozéka, hogy „A leninizmus a marxizmust nem csupán új életre keltette, hanem egy lépéssel előre is ment, amennyiben a marxizmust a kapitalizmus és a proletárium osztályharcának új feltételei között tovább fejlesztette”.

Az imperializmus a kapitalista társadalom fejlődésének csúcsa és egyben hanyatlásának és haladásának a korszaka. Ez a korszak teremtette meg az osztályharc gyakorlati alkalmazásának új feltételeit. Ennek a ténynek a felismerésében, kiértékelésében és ezzel párhuzamosan a lenini stratégia és taktika alkalmazásában bontakozik

ki a leninizmus alapjainak korszakformáló történelmi értéke.

A leninizmus történelmi gyökereivel foglalkozva, Sztálin elvtárs zseniális tömörséggel fogja össze megállapításait, amikor azt mondja: „Az imperializmus nemcsak odavezetett, hogy a forradalom gyakorlatilag elkerülhetlenné vált, hanem elvezetett oda is, hogy kedvezők lettek az előfeltételek a kapitalizmus citadellájának közvetlen megrohamozására”.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom meggyőző történelmi példáját nyújtotta annak, hogy a társadalom átalakulási folyamatainak milyen hatalmas erőpontja volt ez a megállapítás és milyen biztosítéka az orosz proletárium világgraszáló jelentőségű történelmi győzelmének.

Sztálin elvtárs a leninizmus alapjainak boncolása során foglalkozik a megalkuvás módszerével és megállapítja: „Formálisan a II. Internacionálé élén „igazhíru” marxisták, „ortodoxok” álltak: Kautsky és társai. Valójában azonban a II. Internacionálé gyakorlati munkája a megalkuvás vonalán mozgott”.

Vagyis: marxizmus szavakban és megalkuvás lettekben. Ez volt és ez ma is a jobboldali szocialisták módszere, amellyel teljesen elszigetelik az elméletet a gyakorlattól és miután a két tényező között

nincsen meg a dialektikus összefüggés, a megalkuvásnak feltétlenül árulásba torkoló módszerével az imperializmus oldalán állnak, megtagadva és harcolva a leninizmus történelmének igazolt megvalósításai és példamutatásai ellen.

A lenini munkamódszer tételét Sztálin elvtárs négy pontba foglalta össze: 1. Helyreállítani „az elmélet és gyakorlat megszokott egységét”. 2. Megszervezni egy olyan pártot, amely tettek és cselekedetek alapján visszanyeri a tömegek bizalmát. 3. A Párt átépítése forradalmi harcra való nevelés alapján. 4. Az önkritika alapján fejlődő káderek és pártvezetők megszervezése.

A Bolsevik Párt ezt a négy pontot maradék nélkül megvalósította a forradalom bekövetkezésének időpontjáig és ez tette számára lehetővé, hogy az adott történelmi pillanatban magaköré csoportosíthatta nemcsak a proletáriumot és annak falusi szövetségét, a dolgozóparasztságot, hanem azokat a rétegeket is, amelyek előbb a cárizmus megdöntéséért, majd az imperialista háborúból való megszabadulásért jelsorakoztak a dolgozók élesapata mögött.

Az elmélettel foglalkozva, Sztálin elvtárs annak jelentőségét világítja meg, építő bírálatot alkalmaz az ösztönösség elméletével szemben és világosan meg-

mutalja a proletárforradalom elméletét. Ennek a tételnek a feldolgozására azért volt szükség, mert egyesek a gyakorlattal szemben elhanyagolhatónak tartották az elméletet. Habár, amint Sztálin elvtárs megállapítja: „Az elmélet az összes országok munkásmozgalmának általános tapasztalata”. Lenin állapította meg, hogy „forradalmi elmélet nélkül nem lehet forradalmi mozgalom sem”. Ma már világosan látjuk ennek az alapigazságnak történelmi igazoltságát. Ha a Bolsevik Párt nem rendelkezett volna a forradalmi elmélet olyan klasszikus személyiségével, mint Lenin volt, nem kerülhetett volna sor arra a hatalmas erőkiemelésre, amit a cárizmus és nyomban utána a tőkés gazdasági rendszer megdöntése Oroszországban igényelt. Sztálin elvtárs az ösztönösség elméletével szemben megállapítja, hogy az ösztönösség megakadályozza, hogy a munkásmozgalmi Pártja a munkásmozgalmi élén haladjon és hogy „a Párt a tömegeket a tudatosság színvonalára emelje”.

Rendkívül tanulságos és időszerű egyben az elméleti tételre vonatkozóan az a megállapítás, hogy az imperialista szakasz során a tőke kivétel a gyarmati és függő országokba milyen mértékben fog jöközödni.

Egyben megállapítja azt is, hogy a kapitalizmus igyekszik átalakulni olyan világrendszerre, „melyben egy maroknyi „előrehaladott” ország, a földgömb lakosságának roppant többségét pénzügyi rabságban és gyarmati elnyomatásban tartja”. Ennek a megállapításnak történelmi igazságát mi sem bizonyítja jobban, mint a nemzetközi imperializmusnak a második világháborút követő magatartása. A világhatalomra törekvő maroknyi amerikai monopóliumok a Marshall-terv segítségével pénzügyi rabszolgaságba szeretnék hajtani a világ minden népét.

A proletárium diktatúrájával kapcsolatosan Sztálin elvtárs a leninizmus alapjairól tartott előadásában pontosan és világosan meghatározza ennek a diktatúrának a lényegét, mint a proletárforradalom eszközét, mint a proletárium uralmának lehetőségét a burzsoázia felett és egyben meggyőző módon mutatja meg, hogy a szovjet hatalom a proletárium diktatúra állami formája. A proletárium diktatúrájának ez a dinamikus meghatározása történelmi jelentőségű a népi demokráciák országai számára, mert a kapitalizmusból a szocializmus felé haladó országok proletáriumának a diktatúráját ma már a népi demokratikus állam-szervek képviselik.

Sztálin elvtárs előadássorozata a leninizmus alapjairól a világ proletáriumának kincseskamrája, amely világosságot és irányt mutat a szocializmus felé vezető gyakorlati úton, acélozza a dolgozók meggyőződését és kitartó akaratát az imperializmussal szemben viselt kiéleződött osztályharcban.

Százá Mánszarájev, burját-mongol költő verse

A NAGY SZTÁLINNAK

Sztálin elvtárs, Te vagy a győző,
acélkemény vagy, mint a neved.
A Szajáni-hegyek legmagasabb orma
sem mérheti magát össze Veled.
Különb vagy és hatalmasabb mint a Bajkál,
a Neked daloló
azurkék, tiszta tó.

Országunk, szép nagy Hazánk,
a Tervek útján épül, halad.
Szárnyakát adta neki
a mindig győztes szovjet hadak.
E sztyeppék pusztáin hajdanán,
nem hallatszolt, csak varázsló-papok hangja.
a sámánok dobjai úgy szóltak,
mint a baj és rémület harangja.
De ma már,
tanításod megvilágítja
a sztyeppén szerkesztét,
az emberek lelkét és szívét.

Vig aratástól hangos földjeinken,
zakatoznak a traktorok.
Elűzték már a rut komorságot,
amit a mult íthagyott.
Nincstelen századok után,
millió kar versenyre kelt.
Vannak nyájaink s van bő kalásznunk:
sztyeppéink éléstára telf.
Földünk a boldogság földje
s felszabadult örömnünk lobogó szárnyán,
ott ragyog a vörös szfvarvány.

Sztálin elvtárs!
Tanításod örökké éljen.
Te vagy a nagy Lenin
utódja és barátja.
a Földnek ó r i á s a!

Atköltötte ARADONI SÁNDOR,
a „Sahia” írói kör tagja.

Levelezőink írják

„Szeretetünket küldjük Sztálin elvtársnak...”

Magyar levelek, román levelek — géppel írva, szépen formált betűkkel, vagy nehézkes papírra vetett sörökkel: jönnek szerkesztőségünkhöz az üzenetek Sztálin elvtárhoz, akinek hetvenéves születésnapját a szeretet példátlan megnyilvánulásával ünneplik dolgozóink. SZATHMÁRY Géza, a „Victoria” gyár javító-osztályának mintakészítője; MERKLER Pál, a „Comcar” állami kereskedelmi vállalat igazgatója; MUNTEANU Gheorghe a CFR-Podgoriától; RÓTH Aliz, a „Victoria” szerszámgyár női felelőse; KLEIN Erzsébet, a „Teba” gyár munkásnője; NYÁRI Irén, a „December 30” gyár fonódjának munkásnője — csak kiragadott nevek a sok-sok aláírás közül. DASCAL David, a „Librăria Noastră” felelőse arról ír, hogy Sztálin elvtárs a tudás hatalmas terjesztője és hogy a könyvüzletben napról-napra többen kérik a szeretett tanító-műveit, amelyekből erőt és kitartást merítenek a dolgozók.

„Soha ilyen érdeklődés nem volt a tanulás iránt, mint ma és könyvületeink valójában a világosságot terjesztik. Mindent Önnek köszönhetjük, Sztálin elvtárs...”

— írja a „Librăria Noastră” könyvüzlet felelőse. A „Dózsa György” Állami Bútorgyárból három levél érkezett: KOHUT Lajos, a gyár kárpitöszemének 72 éves vezetője, aki 54 évet töltött a munka mezején, azzal fejezi be hálátelt jókívánságait Sztálin elvtárs iránt, hogy

előrehaladott korban megelégedett reménnyel néz a jövőbe, amelyet a Sztálin elvtárs által vezetett harc biztosít minden dolgozó számára.

CURTICEAN Pavel, a gyár munkása románnyelvű levelében keresetlen szavakkal üdvözlö a béke, a népek szabadságának nagy védelmezőjét, a világ dolgozóinak nagyszerű vezetőjét, Sztálin elvtársat. COLARESCU Teodor elvtárs, ugyancsak a „Dózsa György” gyárból, hasonló meleghangú levelet küldött. A pankotai „Răsăritul” Faárúgyár Állami Vállalatja a gyár igazgatója, a gyár három ifjúbrigádja küldött levelet és együttes levelet írtak a gyár összes munkásai, technikusai és tisztviselői.

„Még ma is élénken él emlékezetemben az a perc, amikor gyermekkoromban először hallottam Önről, mint a Nagy Októberi Szocialista Forradalom egyik szervezőjéről és irányítójáról. Apám beszélt nekem a forradalomról és azt mondta, hogy Sztálin elvtárs nagy forradalmár, az oroszországi Kommunista Pártunk egyik vezetője. Ezt soha sem felejtettem el...” — így kezdi KELEMEN Sándor munkásigazgató levelét; az ifjúbrigád levele pedig így hangzik: „Gyorsan közeledik december 21 nagy napja, ami nagy nap az egész dolgozó munkástömeg számára. E napon született hetven év előtt a dolgozó népek nagy vezetője, J. V. Sztálin elvtárs, aki fiatal korától kezdve a munkásmoz-

gatom élére állt, ahol tevékeny munkát végzett a munkástömegek felszabadításáért. Később a Vörös Hadsereget vezette, majd a Szovjet Állam vezéréként irányította a nagy építőmunkát; a Honvédő Háborúban pedig diadalra vezette a legyőzhetetlen Szovjet Hadsereget, amely felszabadított bennünket is a kizsákmányolás alól. Eppen azért, mert oly sok jót tett értünk Sztálin elvtárs, mi, az ifjúbrigád dolgozói vállaljuk, hogy e nap tiszteletére növeljük a termelést, ezzel is kifejezve szeretetünket. Hosszú életet és jó egészséget kívánunk!” A „Răsăritul” gyár munkásainak, technikusainak és tisztviselőinek együttes levele kötelezettségvállalást tartalmaz, hogy a gyár valamennyi dolgozója fokozott mértékben vesz részt a béke védelméért folyó harcban, a szocializmus építésében.

A pankotai földmunkás szakszervezet román és magyar nyelven intézett levelet Sztálin elvtárhoz. A két levél a dolgozóparasztság

szereteléről, ragaszkodásáról beszél, amint ugyanez tükröződik FALTEANU I. pankotai dolgozó közöpparaszti papírra vetett sorai-ból:

„Mi, a Román Népköztársaság dolgozó népe, szegény- és középparasztiok, a legmelegebb jókívánságainkat küldjük és kötelezettséget vállalunk arra, hogy továbbra is követjük a Sztálin elvtárs által mutatott utat...”

— írja Pankotáról I. Falteanu elvtárs. PACURAR Ana, a földmunkás szakszervezet szindikalistája, ugyancsak Pankotáról így fejezi be sorait:

„Szeretetünket küldjük Sztálin elvtársnak!”

— és ezek a szavak, amelyeket román nyelven írt papírra, hogy elküldje a magyarnyelvű újságnak, a maguk egyszerűségében minden-nél szebben fejezik ki azt a határtalan hálátelt bizalmat, amellyel a város és falu dolgozó népe körülvéveszi a nagy Sztálint.

Rendes lakhelyeket kell biztosítani a kulák alkalmazottjainak

Kedves elvtársak,

igyekszem teljesíteni a Sztálin elvtárs születésnapjára vállalt kötelezettséget, hogy személyesen ellenőrzöm, miként teljesítik a kulákok a kollektív szerződésben előírt kötelezettségeket; elsősorban aravonatkozón, hogy milyen lakást biztosítanak alkalmazottaiknak. Legutóbb Bulboaca György kúrtósi kulákokat látogattam meg az esti órákban. Ez a Bulboaca apósa annak a kuláknak, akinél legutóbb ellenőrzést végeztem és itt is ugyanolyan állapotot találtam;

az alkalmazott az istállóban alszik, mert így értelmezik a falu kizsákmányolói, hogy

gondoskodjanak azokról, akik hegyetűk dolgoznak.

Figyelmeztettem Bulboacát, — aki nem nagy hajlandóságot mutatott, hogy az alkalmazott fiúnak emberi hálólhelyet adjon, — hogyha három napon belül nincs a fiúnak rendes ellátásu szobája, akkor a törvény előtt vonjuk felelősségre, mert a kerületi orvossal együtt ellenőrizzük. Bulboaca erre megfogada, hogy egész biztosan meglesz, de azért mi ellenőrizzük majd, mert az ilyen emberek szavában nem hiszünk. E leveletem éjjel fél 12 órakor írtam, mert máskor nincs időm.

SZABÓ JÓZSEF, levelező kúrtósjárási szakszervezeti kulturfelelős.

„Amikor a vállalt kötelezettségeket teljesítjük — a nagy Sztálinra gondolunk!”

Nagy lelkesedéssel készül a csermői UFDR is Sztálin elvtárs születésnapjának megünneplésére. Minden tagunk örömmel vállalta a megbízást, hogy ezzel is hozzájáruljon a nap jelentőségének kidomborításához. Először is négy szegény gyermek felöltöztetését vállaltuk december 21. tiszteletére, s a megvett anyagból az UFDR nők varrják meg a kis ruhákat. Amikor a vállalt kötelezettség teljesítéséért dolgozunk, a nagy Sztálinra gondolunk, akinek egész élete a harc, a munka, a kötelességteljesítés jegyében mutat példát. A nagy Sztálin nemcsak szerelettel fordul a gyermekek felé, de ő a fiatalság, a jövő nemzedékének legfőbb védelmezője a háborús veszély ellen. Ezért legfőképpen mi anyák és nők

érezzük a kötelességet, hogy munkánkkal köszöntsük a nagy napot, Sztálin elvtárs születésnapját.

POLEACU LIVIA, levelező, Csermő.

A kezdet nehéz volt — de már szép eredményeket értünk el

Az aradi „Solidaritatea” szabók szövetkezetének francia női felsőruha varrodájában 280 munkás dolgozik. Ez év októberéig munkacsoportokban folyt a munka, 25—30 elvtárs dolgozott egy csoportban. Október hónaptól egy nagyobb csoportot szerveztek, 80 dolgozóból, és az itt folyó munka az úgynevezett szalagmódszer. E módszer szerint a munkát kis részekre osztva végezzük, minden darab számára meghatározták a darabidőt és minden

Tíz perc az ebéidőből

Kopognak az iroda ajtaján. Fialtal élmunkás lép be, szerényen kéri: nézzük át azt a levelet, amelyet Sztálin elvtárs születésnapjára írt a most alakult ifjúmunkás brigád kollektívája. Közben beszélgetni kezd

Tiganus Gavril elvtárs, s a szó a november 7-től december 21-ig folyt szocialista versenyekre terelődik. „Jól megy a verseny, — mondja Tiganus elvtárs, — egyéni versenyben állok a szabásati osztályon és eddig még majdnem minden nap sikerült a normát 100 százalékkal túlhaladni.” Bizony ez elismerésre méltó eredmény, hiszen az elvtárs husz esztendő és nemrég „szabadult” — és máris kitüntetett élmunkás. Tiganus elvtársnak nincsenek hozzátartozói, az inasotthonban lakik, ahol már szintén komoly feladatokat kapott; az otthon kulturfelelőse és az ifjak néhány táncszámukkal már sikerrel szerepeltek a nyilvánosság előtt. Ugyancsak cselekvő tagja a gyárunkban működő kulturocsoportnak is és kollektívájával valóban komolyan fáradozik azon, hogy a „Fierarul”-al folyó szocialista versenyünkben vállalt kulturmunkakötelezettségeket teljesíthessék. Az ifjú élmunkás az UTM szervezet titkára és már többször vett részt önkéntes munkákban.

„Hogyan állunk a tanúlással?” — kérdeztem Tiganus elvtársat, aki erre arról beszél, hogy minden vágya, hogy technikai iskolába jusson. De arról, hogy mit olvas, már halkabban beszél és csendesesen felel, hogy nagyon keveset, mert... „kevés az ideje.” Mégis, a beszélgetés eredményeképpen határozott ígéretet tesz, hogy megfogadja a tanácsot és mielőbb igénybe veszi az AR-LUS-könyvtárat és igyekszik be-pótolni, amit elmulasztott. „Es ha megnyílnak a Párt kapui?” — kérdezem tőle és erre felosillan a szemé, úgy fogadja meg, hogy nemcsak a munkában dolgozik továbbra is példamutatóan, hanem a tanulást is főfeladatának tekinti, hogy méltóan felkészülhessen minden ifjú munkás vágyának beteljesedésére, a párttagságra.

Igy is kell ifjú elvtársak! Mert tudnotok kell, hogy ti vagytok a pillérei annak a hídnek, amelynek építésén dolgozunk és amely a magasabbrendű társadalomba vezet.

KURTAG ANNA, levelező, „Libertatea” cipőgyár.

Czavara Irén, levelező „Solidaritatea” szabószövetkezet

Sztálin, a kolhozrendszer szervezője és mozgatója

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom egyik vívmánya az orosz parasztság évszázados elnyomásának teljes megszüntetése volt. Az emberiség történelmében első ízben teljesült a számbelileg legnagyobb és legelnyomottabb osztály legfőbb vágya. „A népek története sok forradalmat ismer — mondotta Sztálin a Szovjetunió élmunkás kolhozparasztlainak első kongresszusán. — Ezek a forradalmak abban különböznek az Októberi Forradalomtól, hogy valamennyi egyoldalú forradalom volt. A dolgozók kizsákmányolásának egyik formáját felváltotta a kizsákmányolás másik formája, de maga a kizsákmányolás továbbra is megmaradt. A régi kizsákmányolók és elnyomók helyébe új kizsákmányolók léptek, de maguk a kizsákmányolók és az elnyomók megmaradtak. Csakis az Októberi Forradalom tűzte ki céljúl mindenféle kizsákmányolás megsemmisítését, minden néven nevezendő kizsákmányoló és elnyomó felszámolását.” (Sztálin beszéde az élmunkás kolhozparasztok szovjetuniói első kongresszusán, RMP kiadás 1949. 7. oldal.)

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom elsöpörte a földesurakat és kapitalistákat

A nagybirtokosok s a kolostorok földjeit, meg a cár és klikkje birtokait örökre és ellenszolgáltatás nélkül odaadták a parasztnak. A földesurak és kolostorok birtokaiból a föld művesek több mint 150 millió hektár területet kaptak; valamivel később, 1918-ban pedig — a kulákok kizsákmányolása révén — újabb 50 millió hektár földhöz, nagyszámu állathoz és tekintélyes mezőgazdasági felszereléshez jutottak. A Bolsevik Párt és a szovjet kormány ezen intézkedései folytán a szovjetországi szegényparasztság száma jelentősen csökkent. A falvak lakosságának zöme a középparasztság lett. A forradalom előtt az orosz falu lakosságának 65 százalékát szegényparasztnak, 20 százalékát középparasztnak, és 15 százalékát kulákok alkották. 1928-ban már a következőképpen oszlott meg a szovjet falu lakossága: szegényparaszt 35%, középparaszt 60%, kulák pedig 4-5%.

Igen sok szegényparaszt hét hektár földet is kapott és nagyszámu, nincstelen, és szűzben jutott földhöz.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom azonban még nem tudta megoldani a szocialista forradalom alapvető és legnehezebb kérdését: a széttagolt parasztságok új, szocialista, kollektív gazdálkodás útjára terelését, összefogását. Ennek a kérdésnek a megoldása a Szovjetunióban óriási méretű előkészítő munkát igényelt.

A történelmi tapasztalat azt mutatta,

hogy a felaprózott, egyéni gazdaság tulajdonosa semmiképpen sem tud megszabadulni a szegénységtől, nem juthat jóléthez. Erre a kérdésre J. V. Sztálin adott világos és jól megfogalmazott választ 1924-ben, a „Leninizmus kérdései” című művében. Megállapította, hogy a parasztság és kapitalizmus közötti választóvonal „Kapitalista úton is fejlődhetik, mint jelenleg a tőkés államokban és szocialista módon is, ahogy nálunk: a proletárdiktatúra korszakában kell fejlődnie”. Sztálin nemcsak a választ adta meg erre az óriási horderejű kérdésre, hanem gyakorlatbaültetésének útjait és módszereit is zseniálisan megjelölte.

1924 november 7-én, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján a következőket jegyezte be a „Dinamó” gyár Vörös könyvébe: „Kivánom a „Dinamó” munkásainak, valamint egész Oroszország munkásainak, hogy Iparunk fellendüljön, hogy

a proletárok száma Oroszországban a legközelebbi időszakban 20-30 millióra növekedjék, hogy a falvakban a kollektív gazdaság felvirágozzék és befolyása alá vesse a magángazdaságot, hogy a fejlett ipar és a falusi kollektív gazdaság véglegesen egybeforassza a gyárak proletárjait és a föld munkásait egyetlen szocialista hadsereggé...” (Sztálin: „A Szovjetunió agrárpolitikájáról” 47. oldal, Szikra kiadás Budapest, 1949).

Sztálin véleménye szerint — a hogy a fenti bejegyzésből látható — a falu szocialista átalakítása szempontjából elsőrendű fontossággal bír a szocialista ipar megteremtése, mert csak az tudja ellátni megfelelő felszereléssel a megalakítandó szocialista mezőgazdasági üzemeket. A falu ilyen értelmű ujjáépítéséhez feltétlenül szükséges a kistermelékenységi régi ekek és egyéb szerszámok helyettesítése új, korszerű és tökéletesített termelőeszközökkel.

A paraszttal ezenkívül meg kellett érteni a nagyüzemi gazdálkodás, az új technika felhasználásának jelentését és a gyakorlatban kellett megmutatni a kollektív gazdaság minden előnyét.

A parasztnak ki kellett vonni a kulákság befolyása alól, s azt teljesen megsemmisíteni, miutt osztályt véglegesen megszüntetni. Egyszóval elő kellett készíteni azt az éles forradalmi kanyart, ame-

A Bolsevik Párt XIV-ik kongresszusa

jóváhagyta azt a határozatot is, a melyet a Központi Vezetőség októberi plenáris ülésén — Sztálin indítványára — a Pártnak a falusi szegény lakosság körében folytatott tevékenységéről hozott. Ebben a határozatban kimondották a kolhozok alakítására irányuló munka szükségességét, indítványozták a kolhozoknak nyújtandó segítség fokozását, mezőgazdasági gépek beszerzését és a kollektivizálás legegyszerűbb formáinak megerősítését. Ilyenek: az artel, társulás a gépek közös használatára, a föld közös megművelésére, az igavonó állatok közös használatára. A Párt és a kormány intézkedései — a falusi kizsákmányoló elemek korlátozására, a szovhozok megalakítására és a mezőgazdasági szövetkezetek kifejlesztésére — képezték 1926-1927-ben a falu szocialista átalakításának előfeltételeit. A mezőgazdasági szö-

lyet a Szovjet Allam és a Kommunista Párt 1929-1930-ban valósított meg. Lenin és Sztálin bebizonyították, hogy a proletárdiktatúrával, a munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetségével, a proletáriátus vezető szerepének biztosításával, a szocialista iparral, a jól szervezett és a parasztság millióit felölelő ipari szövetkezéssel lehet megteremteni azokat az eszközöket, amelyek segítségével fel lehet építeni a Szovjetunióban az igazi szocialista társadalmat.

Sztálin rámutatott arra, hogy az ország szocialista iparosításával lehet a nemzetgazdaság szocialista építésének alapjait lerakni. A trockisták — a nép ellenségei — tagadták azt hogy a szocializmust fel lehet építeni egyetlen országban, gunyt üttek Lenin és Sztálin tervéből s elakarták vetni azokat. A buharinisták, — akik ugyancsak a nép ellenségét voltak, — szintén nem hitték a szocializmus győzelmének lehetőségében és — a Bolsevik Párt vonala ellen harcolva — kiagyalták a „gazdagodjatok” jelszót, amellyel a kulákokat arra ösztönözték, hogy fokozottabb mértékben zsákmányolják ki a falu szegényebb rétegeit. Sztálin azonban leleplezte és megsemmisítette a nép ellenségait, s azt tűzte ki feladatul, hogy „az országot agrárállamból olyan ipari államá alakítsák át, amely saját erejéből elő tudjon állítani minden szükséges felszerelést”.

1925 decemberében nyílt meg a Bolsevik Párt XIV-ik kongresszusa. Ezen a kongresszuson tárgyalták meg a Szovjet Allam iparosításának kérdéseit. Az ország szocializálási tervének végrehajtása biztosította a Szovjetunió függetlenségét a kapitalista országokkal szemben, s ez a függetlenség megerősítette az ország katonai erejét. Ezeket megteremtették a biztos szocialista alapot az egész mezőgazdaság szocialista ujjáépítésére. Rövidesen életre hívták a traktor- és mezőgazdasági géplpart.

vetkezetek akkortájt felölték már a falusi gazdaságok közel egyharmadrészét.

A parasztnak életszínvonala javult. Jobban kezdtek táplálkozni, mint a forradalom előtt, mert terméskük nagyrésze nekik maradt. A kis parasztagdálkodásokból lettek a legfőbb gabonatermő egységek. De alacsony termelékenységük folytán komoly hiányok mutatkoztak az ország gabonaszükségletének fedezésében és az ipar mezőgazdasági eredetű nyersanyagellátásában. Ezekre a hiányokra Sztálin mutatott rá a Bolsevik Párt 15. kongresszusán.

„A kiút — mondotta Sztálin elvtárs — a kis- és felaprózott parasztagdálkodások átterése nagy, egyesített gazdaságokra a föld közös megművelése alapján, átterés a föld kollektív megművelésére a modern, fej-

lett technika alapján.

A kiút: fokozatosan, de megállás nélkül, nem kényszer, hanem pelda és meggyőzés segítségével nagy gazdaságokba egyesíteni a kis- és törpe gazdaságokat a föld közös, szövetkezeti, kollektív megművelése alapján, mezőgazdasági gépek és traktorok alkalmazásával, a földművelés belterjeségét szolgáló tudományos módszerek alkalmazásával. Más kiút nincs”. (A Szovjetunió Kommunista (b) Pártjának története, RMP kiadás, 367-368 oldal).

A Párt XV. kongresszusa Sztálin indítványára egyhangúan elfogadta a mezőgazdaság kollektivizálásáról szóló határozatot. Az általa kidolgozott terv alapján és az ő személyes vezetése mellett valóban gigantikus munka indult meg. Mezőgazdasági gép- és traktorállományok állítottak fel és fokozták a mezőgazdasági gépek termelését. A föld megművelésére alakult társulások és értékesítő szövetkezetek nagy fejlődésnek indultak és fokozódott a kulákság elleni támadás.

Sztálin „A nagy fordulat éve” című cikkében (1929) a következőket írta:

„Az új és döntő, a mostani kolhozmozgalomban az, hogy a parasztnak nem egyes csoportokban lépnek be a kolhozba, mint azelőtt, hanem egész falvak, egész járások, egész kerületek, sőt egész körzetek parasztsága lép be egyszerre, és mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy a középparaszt elindul a kolhozba.

Ez a lényege annak a nagy fordulatnak, amely a szovjet hatalom legfontosabb vívmánya”. (A Szovjetunió agrárpolitikájáról, 282 old. Szikra kiadás, Budapest). A Szovjetunió Kommunista (b) Pártja 1930 január 5-én, Sztálin javaslatára hozta a kollektivizálásról és a Szovjet Allamnak a kolhozépítés segítségére irányuló intézkedéseiről szóló történelmi jelentőségű határozatot.

A kulákság korlátozásának politikájáról a szovjet hatalom áttért a kulákság — mint osztály — megsemmisítésének politikájára.

Hatálytalanították a földbérletről és napszámról szóló törvényt s újból életbe léptették a kulákság kizsákmányolására vonatkozó régebbi törvényt. Megengedték a parasztnak, hogy a kolhozok javára alkobozzák a kulákok állatait, gépeit és mezőgazdasági felszerelését. A teljes kollektivizálás folyamata azonban nem ment békés úton. A dolgozó paraszttömegek éles osztályharcot vívtak a kulákság ellen.

Ez — a szovjet rendszer és a Bolsevik Párt szervezésével — mely, szocialista alapon forradalmasította a falvakat. „Ez volt — írja Sztálin a Szovjetunió Kommunista (b) Pártja történetében — a legnagyobb forradalmi változás, minőségi ugrás a társadalom régi állapotából olyan új állapotba, amely következményeiben egyenlő értékű az 1917. októberi forradalmi átalakulással”.

A reakció minden erejét egyesítette a kollektivizálás és a kolhozok ellen. Az ellenség érezte, hogy a kulákság megszüntetésével eltűnik az ellenforradalom utolsó támasza is a történelem színpadáról és meg-

semmiül az az erő, amelyre a külföldi beavatkozók a szocialista állam elleni harcukban támaszkodtak.

A kollektivizálás győzelme után a Szovjetunióban csak két, egymással barátságos osztály maradt: a munkásosztály és az új szovjetparazstság, amelyből új szovjet értelmiség volt kiemelkedően.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának történelmi tapasztalata bizonyítja, hogy a kulákságot, mint osztályt, csak a földmű-

A kolhozmozgalom 1932—1934-ben végleges győzelmet aratott

Az osztályharc új, élesebb formát öltött. Az ellenség teljesen megváltoztatta taktikáját. Míg azelőtt akadályokat gördített a parasztság kolhozba tömörülése elé, gyilkolta az aktivistákat, gyújtogatta a házakat; a kulákok most már kezdtek beszűrődni a kolhozokba és belülről, alattomban igyekeztek károkozni tevékenységet kifejteni.

Sztálin azonban leleplezte az ellenség új taktikáját is, fokozta a forradalmi éberséget, a Pártot és az egész szovjet népet mozgósította a romboló tevékenység megállítására. Az első öt éves terv eredményeiről szóló beszámolójában rámutatott arra, hogy a kolhozok megerősödtek, a régi egyéni gazdasághoz vezető út pedig végleg bezárult.

„Most az a feladat, hogy szerzetileg megerősítsük a kolhozokat, kiűzzük belőlük a kártevő elemeket, igazi, kipróbált bolsevik-kádereket válogassunk össze a kolhozok számára és a kolhozokat valóban bolsevik kolhozokká tegyük!”

J. V. Sztálinnak a falusi munkáról szóló beszéde óriási fontossággal bírt a kolhozok szervezési és gaz-

velés tömeges kollektivizálása alapján lehetett megszüntetni. Ennek a ténynek figyelmen kívül hagyása jövetelel hibaokhoz vezethetett volna. Tito klókkjének a jugoszláviai kapitalista maradványok ügye nevezett megsemmisítéséről szóló minden nyilatkozata — a fentemlített előkészítő munka nélkül — üres, demagógikus dícsérvés. **A marxizmus-leninizmust eláruló Tito-csoport nacionalizmusa valójában a kizsákmányolók és kizsákmányoltak közötti megértésre törekvő politiká-**

dasági megerősödése szempontjából. A Szovjetunió Kommunista (b) Pártja Sztálin javaslatára hagyta jóvá a gép- és traktorállomások politikai osztályainak megszervezéséről szóló határozatot és 17.000 tapasztalt pártaktivistát küldött falura a kolhozok megsegítésére.

Sztálin kezdeményezésére hívták egybe 1933-ban a kolhozparaszatok első kongresszusát, ahol ő maga értékelte ki a kolhozok eddigi eredményeit és rámutatott további feladataikra.

„Új lépést jelentett a kolhozmozgalomban a tagok anyagi helyzetének megjavítása. Ahhoz azonban, hogy jómódba jussanak, becsületesen kellett dolgozniuk a kolhozban. Észszerűen kellett használniuk a gépeket, traktorokat és az igazi erőt; helyesen kellett megművelniük a földet és szigorúan őrizniük a kolhoztulajdönt.”

Sztálin ezen útmutatásai jelszavakká váltak a kolhozok megerősítésének munkájában. 1935-ben ugyancsak Sztálin kezdeményezésére hívták össze a kolhozparaszatok második kongresszusát. Ennek a kongresszusnak a munkálataiban

hoz, az egységes „nemzeti front” politikájához, az osztályharc elvetésének politikájához és ahhoz a hamis elmélethez vezet, amely szerint lehetséges lenne a békés áttérés a kapitalizmusból a szocializmusba. **A Tito-csoport nacionalizmusa tehát lefegyverzi a munkásságot belső el-lenségével szemben.**

A Szovjetunió mezőgazdasága a kollektivizálás folytán a szovjet hatalom erős szocialista támaszává, a mezőgazdasági artem a kolhozmozgalom élcsapatává lett.

Sztálin igen tevékeny részt vett. A kolhozparaszatokkal együtt dolgozta fel a mezőgazdasági artem mintaalapszabályát. Joggal nevezik a kolhozok ezt az alapszabályt a kolhozélet sztálini törvényének. Ennek alapján vált jogszabállyá a kolhozparaszatok örökös joga valamennyi kolhozföldhöz s tilossá a föld vétele, eladása és bérlete. *Így ment át a kolhozparasztság örökös birtokába 370 millió hektárnyi föld.*

A kollektivizálás folytán a Szovjetunió a nagyüzemi szocialista termelés országává vált. A szovjet parasztság örökre a kolhozrendszerhez, a szocializmushoz kötötte életét.

A Szovjet Hadsereg és a partizánalakulatok keretében, az ellenség ellen harcolva, önmegtartóztatással védte hazáját, életét, új rendszerét: a szocializmust. Sztálin a kolhozparasztság háborúalatti hősi magatartását igen sokra értékelte. A kolhozdolgozók munkája többszörösen termelékenyebb lett az első világháború egyéni gazdaságaiénál. A szocialista mezőgazdaság sikerrel állta ki a háború legkeményebb megpróbáltatásait. A kolhozrendszer, mint a mezőgazda-

ság új, haladott szervezési formája tényekkel bizonyította életképességét és fölönyét.

A háború győzelmes befejezése után

az áttérés korszakában, a békes építőmunkára a kolhozok az állam hathatós segítségével sikeresen állították helyre a háború alatt sédült, lerombolt kolhozait.

A háború utáni sztálini öt éves terv a kolhozgazdaság minden ágának nagymérvű fellendítését irányozza elő. Az új öt éves terv végére túlhaladják a mezőgazdaság háborúelőtti színvonalát. 1950-ben a terv szerint 7.6 milliárd pud gabona-termést kell elérniük, ami túlhaladja az 1940. évet.

Az új öt éves terv 19.9 milliárd rubelt irányzott elő az állami alapokból a mezőgazdaság alapvető építkezései számára (az első öt éves terv keretében 10.8, a másodikban 16.5 milliárd rubelt fordítottak erre a célra). A kolhozok szociális beruházási céljaira 38 milliárd rubelt irányoztak elő.

A kollektivizálás megszervezője, mozgatója és lelke — a népek nagy vezetője: Sztálin volt. Ő alkotta meg a mezőgazdaság kollektivizálásáról szóló tant és a Szovjetunió kolhozainak építési tervét. A kolhozépítés és a szocialista mezőgazdaság fejlődésének minden szakaszában tevékeny vezetőserepet játszott. Előre látta a fenyegető veszélyeket, hozzásegítette a kolhozparasztoakat a hiányok ere-lyes kiküszöböléséhez — s leleplezte a nép és a kolhozrendszer ellenségeit. Elválaszthatatlanul fűződik Sztálin nevéhez az a nagy fordulat, amelyet a parasztság 1929—1930-ban a kolhozok útján tett, továbbá a kolhozrendszer végleges győzelme és a kolhozok összes az-óta elért sikerei.

December 21-én nemcsak a Szovjetunióban, nemcsak a népi demokrácia országaiban, de a világ minden részében, minden szabadságra, békére vágyó dolgozó szívéből-lelkéből feltör az üdvözlő szavak áradata és száll a világ békéjéért, a világ dolgozóinak felszabadulásáért a hős szovjet nép élén harcoló 70 éves, de ifjúi akarástól és lendülettel fűtött Sztálin elvtárs felé: „Közöttünk született... érettünk harcoltál... mindnyájunkat vezetsz és tanítsz... mindnyájunké vagy! Kívánjuk százezer példányban gondolatával: élj sokáig, légy egészséges, egyesíts bennünket a proletárnemzetköziség szellemében, segíts megvalósítanunk minden dolgozó akaratát: a kommunista társadalmat!”

Sztálin elvtárs 70 éves és ma is acélos akarattal, új és új megvalósítások örömeivel fűtött vezető és tanító. Ötvenöt éve dolgozik és harcol a dolgozó, elnyomott, kizsákmányolt embermilliókért. Ötvenöt munkás-harcos évét omaga így foglalta három részbe:

„1898-ban először bízták rám a tifliszi vasúti műhelyek munkásainak egyik körét. Itt, ezeknek az elvtársaknak körében estem át a forradalmi harcok első tüzkereztségén, itt lettem a forradalom tanonca. A tifliszi vasúti műhelyek munkásai voltak első tanítóim.”

„1905-1907-ben a Párt Bakuba küldött munkára. Kétévi kemény forradalmi munka a petróleumipari munkások között: gyakorlati har-

Sztálin elvtárs felé száll a gondolat

cossá edzett, gyakorlati vezetővé nevelt. Itt kerültem közvetlen össze-köttetésbe egyrésztől Baku haladó munkásaival, másrésztől a petróleumipari nagytökecék között tomboló mély konfliktusok viharába. Itt láttam először, mit jelent nagy munkástömegeket vezetni. Itt estem át a forradalmi harc második tüzkereztségén, vagyis: itt lettem segéd a forradalom üzemében.”

„1917 ben börtönökben és száműzetésben való hányódások után a Párt akaratából megérkeztem Leningrádba. Ott, az orosz munkások körében, Lenin elvtárs, a világproletáriátus, nagy tanítómesterének közvetlen közelében, a proletáriátus és a burzsoázia összecsapásának forgatagában, az imperialista háború feltételei között tanultam meg először, mit jelent a munkásosztály nagy Pártja egyik vezetőjének lenni. Ott, az orosz munkások körében, az elnyomott népek felszabadítóinak, az összes országok és népek proletárharcainak kezdeményezői körében estem át a forradalmi harc harmadik tüzkereztségén. Ott, Oroszországban, Lenin vezetésével váltam a forradalom egyik mesterévé.”

Ebben a három munkaszakaszban benne van Sztálin elvtárs állandó összeköttetése a munkások-

tályal és kiviláglik belőle lángoló szeretete a nép iránt, amelytől tanult és amelyet tanított.

J. V. Sztálin egész élete és munkája szorosan összefügg a hős szovjet népek történetével, a Bolsevikpárttal, a nemzetközi munkásmozgalommal, a népek nemzetközi harcával, a felszabadulásért az imperialista iga alól; tanítómesterének és barátjának, Vladimir Iljics Leninnek harcával és tevékenységével, amelyet olyan mesterialismussal folytatott és vezetett a szocializmus és kommunizmus építésének útján.

Lenin félbehagyott munkáját és harcát Sztálin folytatta és vitte újabb és újabb megvalósításokhoz. Sztálin tevékenysége százezeré. Tanít, vezet, irányít az ipar, a mezőgazdaság szocialista üzemeiben; a termelési újtóknak, a tudósoknak, a technikusoknak, a hadseregnek, a művészeknek és íróknak támogatást nyújt. Minden réteg munkája érdekli, semmi nem idegen tőle. Mindenki iránt figyelmes, minden dolgozóval érez. Minden dolgozót segít, bátorít, vagy dorgál az apajogán, a tanító jogán, a szeretetjogán. Ezért nevezik és joggal nevezik a szovjet népek barátjának és atyjának, mindnyájunk igaz ba-

rátjának, védőjének. Jellemző erre az a mondás is, amelyet száműzetésében mondott az öt vigasztaló munkásoknak, akik közül egyik azt mondta, hogy azért keresi fel naponta, hogy ne érezze magát elhagyottnak: „Sohasem vagyok magamban — mondta Sztálin melegen, — hiszen nemcsak ti, de sokmillió dolgozó együttérzése száll felém a nap minden percében. Erzem ezt nemcsak itt a száműzetésben, de a börtön vastag, zárt falai között is érzem és ezért nem lankadt harcom heve pillanatra sem.”

A felszabadított országok népei és a felszabadulásra váró elnyomott milliók a szovjet néppel együtt mondják: „Érezzük, hogy velünk van, érezzük tudásának és ezért eredményeinek hatását és követjük útmutatását a szocializmus építésének munkálataiban, amit harcra is készek vagyunk megvédeni, ha a világ proletáriátusának békéje ellen törő imperialista-kapitalista érdekek veszélyeztetni mernék.”

Igen, Sztálin elvtárs, hetvenedik születésnapjára a világ proletariatai megfogadják: Elért tapasztalatai nyomán építünk, tanítása alapján tanítunk, útmutatása nyomán haladunk, szavára figyelünk, Sztálin elvtárs szavára egyemberként válaszoljuk: úgy lesz, ahogy mondd, mert tudjuk, mindent a dolgozókért cselekszel, nekik építesz, értjük harcolsz!

S. VARGA ZSUZSA